

श्रीमद्विजयानन्दसूरि सद्गुरुभ्यो नमः

श्री आत्मानन्द प्रकाश

ॐ | सेव्यः सदा सद्गुरु कल्पवृक्षः | ॐ

जैनो संघश्चतुर्धा भवतु विविधसद्ज्ञानसंपादिलासी
श्रेयः सामाजिकं यद्विलसतु सततं तत्र पूर्णप्रभावि ।
भक्ति श्रीमद्गुरुणां प्रसरतु हृदये भावपूर्णप्रकाशा
'आत्मानन्द प्रकाश' ह्यभिलषति सदा मासिकं चेतसीति ॥१॥

पु. १६. { वीर सं. २४४५-ज्येष्ठ. आत्म सं. २३ } अंक ११ मा.

प्रकाशक-श्री जैन आत्मानन्द सभा-भावनगर.

विषयानुक्रमशिका.

१ श्री तिर्थंकर स्तुति. ...	२६७
२ डेटलाक प्रास्ताविक श्लोका ...	२६८
३ अंधुओ जेनोने हितना जे ओल. ...	२७०
४ व्यक्तिगत आकर्षण शक्ति. ...	२७३
५ सुभी जवन गुजरवाना कारणो. ...	२७७
६ जैन साहित्यना प्रचार केम करवे। लोभओ ? ...	२८६
७ ओषक सूत्रो. ...	२८६
८ पं० जेयरामसने प्रश्नो ...	२९२
९ वर्तमान समाचार ...	२९३

REGISTERED No. B. 431

To

वार्षिक भूख ३. १) टपाल अर्थ आना ४.

आनंद प्रिन्टींग प्रेसभां शाह गुलाबचंद लखुबाप्ये लाधु-भावनगर.

અમારા માનવતા ગ્રાહકોને સુચના.

“ શ્રી જ્ઞાનામૃત કાવ્યકુંજ. ”

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના ગ્રાહકોને માટે આ વર્ષની ભેટની ભુકનો નિર્ણય થઇ ગયો છે. માસિકનું આ સોળમું વર્ષ ચાલે છે તેને માત્ર બે માસ બાકી છે. આ વર્ષે ઉપરોક્ત નામનું પુસ્તક અમારા માનવતા ગ્રાહકોને ભેટ આપવા માટે મુકરર થયું છે. દરવર્ષ કરતાં આ વર્ષની ભેટની ભુક જેમ એક અપૂર્વ અધ્યાત્મજ્ઞાનની છે તેમ દરવર્ષ કરતાં વધારે મોટી થશે, જેની સવિસ્તર હકીકત હવે પછીના અંકમાં આપવામાં આવશે.

શ્રીમાન્ ઉપાધ્યાયજી યશોવિજયજી મહારાજ કૃત
શ્રી અધ્યાત્મ મતપરિક્ષા ગ્રંથ.

(મૂળ સાથે ભાષાંતર)

સતરમા સૈકામાં કે જ્યારે જૈન દર્શનની અંદર પ્રડેલ લિન્ન લિન્ન શાખામાં ધર્મ સંબંધી અનેક વિવાદો ચાલતા હતા, તે દરમિયાન બાળ જીવોને સત્ય શું? અને શુદ્ધ તત્વો શેમાં છે? તે શોધવાની મુશ્કેલી જણાતાં તેવા જીવોના ઉપકાર કરવા નિમિત્તે જ આ અધ્યાત્મિક ગ્રંથની ઉક્ત મહાત્માએ રચના કરી છે. શુદ્ધ તત્વના સ્વીકારને જ આત્મ પુરષો અધ્યાત્મ કહે છે, જેથી તેની પરિક્ષા કરીને તે ગ્રહણ કરવું બંધાયે તેજ આ ગ્રંથમાં બતાવવામાં આવેલું છે. ગ્રંથની શરૂઆતમાં અધ્યાત્મ કોને કહેવું તેની વ્યાખ્યા સાથે નામ-સ્થાપના-દ્રવ્ય અને ભાવ; એ ચારમાં મોક્ષના કારણ એવા ભાવઅધ્યાત્મ વિષે વિવેચન કરી તેની અંદર જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રની ઉચ્ચ ઘટના કેવી રીતે થઇ શકે, તે માટે મહાત્મા ગ્રંથકાર મહારાજે યુક્તિપૂર્વક બતાવ્યું છે, તે સાથે અધ્યાત્મની સિદ્ધિ ક્યારે થઇ શકે તેને અંગે શંકા સમાધાન પૂર્વક અન્ય ગ્રંથોના પ્રમાણ આપી પુરવાર કરી બતાવ્યું છે. ત્યારબાદ જેમના મતનો વિચાર કર્તવ્ય છે તેવા નામ-અધ્યાત્મી કે જે શુદ્ધ અધ્યાત્મથી તેમની હકીકત કેવળ જુદી અને વિરોધી છે અને શુદ્ધ ભાવઅધ્યાત્મ જ મોક્ષનું કારણ છે, તેનું સ્પષ્ટ વિવેચન ગ્રંથકર્તા શ્રીમાને અસરકારક રીતે બતાવ્યું છે. અધ્યાત્મના ખપી અને રસીકને આ અપૂર્વ ગ્રંથ ખાસ પડત પાડત કરવા જેવો છે. કિંમત રૂ. ૦-૮-૦ પોસ્ટેજ જુદું. અમારી પાસેથી મળશે.

શ્રી આત્મ-કાન્તિ પ્રકાશ.

જેમાં ન્યાયાભોનિધિ શ્રીમદ્ વિજયનંદસૂરિ કૃત બાર ભાવના અનેક તીર્થોના વિવિધ, સ્તવનો, સ્તુતિઓ, અને સંજ્ઞાઓનો સંગ્રહ તથા વિવિધ બીજા સ્તવન મધુર રાગરાગણીથી બનાવેલ પ્રવર્તકજી મહારાજશ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજ, તથા શ્રીમાન્ મુનિરાજ વલ્લભવિજયજી કૃતનો સંગ્રહ આ ગ્રંથમાં છે. સાથે નવીન સુંદર શ્રી પંચતીર્થમી પૂજા શ્રીમાન્ વલ્લભવિજયજી મહારાજ કૃત પણ દાખલ કરવામાં આવેલ છે, તમામ પદો, સ્તવનોની રચના આદલાદ ઉત્પન્ન કરે તેમજ પ્રભુ ભક્તિમાં પ્રેમ ઉપજાવે તેવી છે. નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં, શાસ્ત્રી ટાઇપમાં ઉંચા કાગળ ઉપર છપાવી અને કપડાની મુશોબીત બાઇડીંગથી ગ્રંથને અલંકૃત કરવામાં આવેલ છે. ગ્રંથના પ્રમાણમાં કિંમત ઘણી ઓછી. રૂ. ૦-૪-૦ માત્ર રાખી છે. પોસ્ટેજ જુદું. અમારે ત્યાંથી મળી શકશે.

શ્રી

આત્મભાનન્દ પ્રકાશ.

રૂઢિ રાગદ્વેષમોહાયજિનૂતેન સંસારિજન્તુના
 શારીરમાનસાનેકાતિકટુકષુઃસ્વોપનિપાત-
 પોમિતેન તદ્વપનયનાય હ્યોપાદેય-
 પદાર્થ પરિજ્ઞાનેયત્નો વિધેયઃ ॥

પુસ્તક ૧૬] વીર સંવત્ ૨૪૪૫, જ્યેષ્ઠ. આત્મ સંવત્ ૨૩. [અંક ૧૧ મો.

શ્રી તીર્થંકર સ્તુતિ.

(શાદુલ્લવિકોહિત.)

જેનાં જ્ઞાનતણે કહિ જગતમાં કો' પાર પામે નહિ,
 જેનું સર્વ સ્વરૂપ શુદ્ધિ ભરિયું જેણે હણ્યો મોહને;
 ઇંદ્રો દેવ મનુષ્ય જે પ્રભુ તણી ભાવેથી ભક્તિ કરે,
 તે તીર્થંકર અનંત શક્તિ ધરતા નિત્યે નમું સ્નેહથી.

વિ.

૨૬૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કેટલાક ધાર્મિક શ્લોકો.

પદ્માત્મક ભાષાંતર સહિત.

લે૦ રા. રા. કુબેરલાલ અંબાલાકર ત્રિવેદી. (ભાવનગર).

(અંતર્ગત પૃષ્ઠ ૨૬૯ થી ચાલુ.)

વ્રજન્તિ તે મૂઢધિયઃ પરાભવં ભવન્તિ માયાવિષુ યે ન માયિનઃ ।
મવિશ્ય નિદ્ધનન્તિ શઠાસ્તથાવિધા અસંવૃતાંગં નિશિતા ઇવેષવઃ ॥

(લલિત છંદ)

કપટિ સાથ જે કપટિ ના થતા, મુશ્કેલ તે નરો નાશ પામતા;
અખતરો વિના વીરને રણે, નિશિત બાણની જેમ એ હણે.

યથા સ્વરશ્વંદનભારવાહી ભારસ્ય વેત્તા ન તુ ચંદનસ્ય ।
एवं हि शास्त्राणि बहून्यधीत्य चार्थेषु मूढाः स्वरश्चद्वहन्ति ॥

(વસંત તિલકા)

બહેતા ખરો સતત ચંદનકાષ્ઠભાર,
જાણે જ ભાર, નહિ ચંદનને લગાર;
એવી રીતે મનુજ શાસ્ત્ર ભણી અનેક,
જાણે ન અર્થ કદો જે ખરતુલ્ય છેક.

लालयेत्पंचवर्षाणि दशवर्षाणि ताडयेत् ।

प्राप्ते तु पौडशे वर्षे पुत्रं मित्रवदाचरेत् ॥

(દોહરા)

પાંચ વર્ષ સુધી બહુ, લાડ લડાવો સુત;
દશ વર્ષો તાડન કરો, નહિતો થશે કપૂત,
સોળ વર્ષનો થાય તે, જ્યારે પૂર્ણ યુવાન;
ત્યારે તે નિજ પુત્રને, માનો મિત્ર સમાન.

पुनर्वित्तं पुनर्मित्रं पुनर्भार्या पुनर्मही ।

एतत्सर्वं पुनर्लभ्यं न शरीरं पुनः पुनः ॥

કેટલાક પ્રાસ્તાવિક શ્લોકો.

૨૬૯

(દુનવિલંબિત)

પ્રિય સખા સુત સ્ત્રી ધન ને ધરા,
જગતમાં ફરીથી મળશે ખરા;
ફરી ફરી પણ આ તન તેા નકી,
નહિ મળે બહુ યત્ન કર્યા થકી.

વિત્તં ચ ખૂમ્ પશવશ્ચ ગોષ્ઠે
ભાર્યાં મૃતદ્વારે જનાઃ સ્મશાને ।
દેહશ્ચિતાયાં પરલોકમાર્ગે
કર્માનુગો મચ્છતિ જીવ એકઃ ॥

(રૂચિરા)

ધન રે'શે દાટયું જ ધરામાં રે'શે ઢાર ગમાણે રે,
નારી નિજની દાર સુધી ને અન્ય સગાં સમશાને રે;
દેહ અતિ સુંદર આ તે તેા લસમ ચિતામાં થાશે રે,
કર્મ એક પરલોક માર્ગમાં જીવની મળે બળે રે.

યચ્ચિન્તિતં તદપિ દૂરતરં મયાતિ
યચ્ચેતસાપિ ન કૃતં તદિદામ્યુપૈતિ ।
પ્રાતર્ભવામિ વસુધાશ્ચિપચક્રવર્તી
સોઝું વ્રજામિ ત્રિપિને યદિલક્ષ્મપત્ની ॥

(શાહુલ)

જેનું ચિંતન હોય રાજ ચિત્તમાં તે દૂર જાતું રહે,
જેને સ્વપ્નવિષે વિચાર પણ ના તે આવી ઉંચું રહે;
જે હું કાલ સવારમાં અવનિનો રાજ થવાનો છઉં,
તે આ હું ચિતિ વેશમાં વનવિષે જોગી થઈને જઉં.

શાન્તિતુલ્યં તપો નાસ્તિ ન સંતોષાત્પરં સુખમ્ ।
ન તૃષ્ણાયાઃ પરો વ્યાધિર્ન ચ ધર્મો દયાપરઃ ॥

(વસંત તિલકા)

શાન્તિ સમાન તપ આ જગમાં ન દેખું,
સંતોષથી અધિક સુખ ન અન્ય લેખું;

૨૯૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તૃષ્ણા સમો અવર વ્યાધિ ન દુઃખદાયી,
સદર્શ અન્ય ન દયા થઈ કોઈ ભાઈ !
અધિકારપદં પ્રાપ્ય નોપકારં કરોતિ યઃ ।
અકારં નિર્મલં તસ્ય મિકારં સ સપાન્નુયાત્ ॥
(દોહરો)

અધિકાર પદ પામીને, ન કરે જે ઉપકાર;
“અ”કાર તેનો દુર થઈ, પામે તે ધિકાર.

ચાલુ—

કચ્છી, કાઠીયાવાડી અને શુજાતી બંધુઓ અને બહેનોને હિતનાં
બે બોલ.

બહુલા બંધુઓ અને બહેનો ! સખેદ કહેવું પડે છે કે આપ જામાં ખાન પાન
સંગથી તથા લોભોપલોભ સંગથી કૃત્રિમતા વધી ગઈ છે અને દયાસાવિકતા
ભરી ગઈ છે. તેમજ ન્યાયયુદ્ધિથી વિચારી સત્ય માર્ગને અનુસરી ચાલવાનું કમી
થઈ ગયું છે અને ગતાનુગતિકતા વધી પડી છે. આનું પરિણામ બે આબુ છે
કે સમ્યક્ દર્શન, જ્ઞાન અને અસ્થિર રૂપ પ્રાપ્ત માર્ગની આવી જેવું માર્ગાનુસારી.
‘પાણુ’ પણ આપણે ગુમાવી કીધું છે, તથા મદ, વિષય, કપાસ, નિદ્રા (આલસ્ય),
વિકૃતિ, અજ્ઞાન અને મિથ્યાત્વ રૂપ પ્રમાદ થા સ્વચ્છંદતા વાળો માર્ગ, કહો કે
ઉન્માદ, આપણે જાણી જોઈને આદરી લીધો છે. કોનાં મઠાં રૂપ આપણે આપીએ
છીએ અને જે હજી સંવેદના યેદી શકાયે નહિ તે વધારે મઠાં રૂપ આપનાં પડે
આ બાબત વધારે સ્પષ્ટ થાય તેમ વિચારી જો.

મારો કે કોઈ જ્ઞાતિજોગન કે સ્વામી વાત્સલ્ય પ્રસંગે તમને વેગરાદિક
પીરસવામાં આબુ લોય અને તે વેગરાદિક રંગે ખુટી પડે એવા ભયથી થોડા થોડા
વેગર વધારાના બુદ્ધિ ભાજનમાં પાસે લઈ રાખ્યાં હોય તેમાં દેવયોગે દાળ કઢીનાં
છાંચા ઉડયાથી તે ખરડાયા હોય અને તેમાંથી ગથી જવા પામેલા વેગર એકઠા
કરી બાકી રહેલા શખસોને પીરસવામાં આબુ લોય તે તે દાળ કઢીના છાંચાથી
ખરડાયેલા વેગર જાણી જોઈને ખાવા પસંદ કરશે શું ? નહિ કરે. એટલુંજ નહિ
પણ રીમ ચઢાવી તે વેગરનું લોજન તરછોડીને ત્યાંથી ઉડી ચાલી નીકળશે. આ
રીતે ફક્ત ઉપરના દેખાત માત્રથી એકા કરેલા જણાતા વેગરનો તે અનાદર કર-
વામાં આવે છે અને ખીવા મારે રાખેલા પાણીના ગોળા કે માટલામાંથી જેટલીવાર
જરૂર પડે તેટલીવાર મોઢે માંડેલા એકા પાણીના લોટા કે ખ્યાતા જેવાં વાસણો

કચ્છી, કાઠીયાવાડી ગુજરાતી અધુરો અને ખડેનોને હિતનાં એ બોલ. ૨૭૧

ઝાળી ઝાળી પીવાનું પાણી લેતાં પોતપોતાના મોઢાની લાળવડે તે બધા પાણીને મિશ્રિત (એકું) કરી ઢોરના હવાડા જેવું કરી દેવામાં આવે છે, તેમ છતાં તેનો કશો શોથ રાખ્યા વગર એક બીજાની લાળવાળું એ પાણી છૂટથી પીવામાં કે બીજાને પાવામાં આવે છે. આથી કેટલું બધું નુકશાન થવા પામે છે તેનો ખ્યાલ કરવો જોઈએ. પીવાનાં પાણીમાં એક બીજાની લાળ જેવી અશુચિ વસ્તુ ભળવાથી તેમાં અસંખ્ય સમૂર્ણિમ જીવ વારંવાર ઉપજે છે અને મરે છે, તેવું એકું પાણી પેટમાં જવાથી વિક્રિયા કરે છે. સિવાય તાવ, ઉધરસ, કે ક્ષય જેવા રોગવાળાં માણસોની લાળવાળું પાણી પેટમાં નાખવાથી ગમે તેને તે તે એપી રોગો લાગુ પડે છે, જેમાંથી મુક્ત થવા માટે મોટી મુશ્કેલી ઉભી થાય છે. થોડા વખત ઉપરજ ઇન્ફલ્યુએન્સા નામના તાવની ગિમારીમાં સપડાઈ ગયેલા એસુમાર માણસોમાંનો મોટો ભાગ ઉપર જીણવેલા દોષનેજ આભારી લેખી શકાય. તેમ છતાં મુગ્ધ જનો પોતાનું આરોગ્ય સાચવવા માટે કેટલી બધી બેદરકારી રાખે છે તે આપણે તેમના નિત્યના પરિચયથી જાણી શકીએ છીએ. આંખો મીંચીને એ ઘડી વિચાર કરી જોતાં એ વાતમાં સત્યતા લાગે તો હવે પછી એ હુદ્ડ કુટેવ દૂર કરી દેવા જલ્દી મન ઉપર લેવું જોઈએ. તેમજ લાગતાવળગતા સદુ બાઈ ખડેનો અને કુટુંબ કબીલાનું પણ તે તરફ પુરતું લક્ષ્ય મેળવું જોઈએ. વળી હજી સુધી એવુંજ એકું બ્રહ્મ જળ રસોઈ કરવામાં વપરાય છે અને તે રસોઈ માંતે સાધુ જનોને પણ લાલ સમજી વહોરાવવામાં આવે છે તે પણ ખાસ વિચારવા જેવું છે. વળી રસોઈ કરતાં અશુદ્ધ વસ્ત્રાદિક પહેરી રાખવામાં આવે. નાકના મળાદિકથી હાથને ખરડી તેવા હાથવતી રસોઈ કરવામાં આવે અને તેથી રસોઈ સાધુજનોને વહોરાવવામાં આવે, તેમજ દેવ પાસે નેત્રેવ તરીકે ધરવામાં આવે તો તે ખરેખર આચાર વિરૂદ્ધ જ લેખાય. એ વાત રસોઈ કરવાના યોગ્યતાને સારી રીતે સમજાવી તેમને ખરાખર આચાર પાળવા સાવધાન કરવા જોઈએ. ઝોપડી બથવા અંતરાય આવે તેવે વખતે પણ કંઈક સમજ વગરનાં યૈવંઓ ધરતાં કંઈ પણ કામકાજ કરતાં હોય તો તે પણ આચાર વિરૂદ્ધ લેખી સાવધાનતા રાખવી જોઈએ. પાંચડી લોકો આવે પ્રસંગે કેટલી બધી કાળજીથી ચોખખાઈ રાખવા-રખાવના પ્રયત્ન કરે છે અને એ લોકો પોતાનો તે વખત હુન્નર ઉદ્યોગમાં ગાળી પૈસે ટકે કેવા સુખી હીસે છે તે વાત પણ સારી રીતે પોતે સમજીને આપણા મુગ્ધ બાઈ ખડેનોને સમજાવવાની જરૂર નથી શું ? આપણામાંના ઘણા મુગ્ધ બાઈ ખડેનો પોતાનાં કુખી વયનાં નાનાં બાળકોનાં અને બાળિકાઓનાં વેળાસર વેવિશાળ તથા લગ્ન કરી દઈ દહાવો લીધો સમજે છે, તેમાં કંઈક વખત કનેડાં થાય છે, અને તેમાંના કેાઈ કેાઈને દેવયોગે શરીરમાં ખોડ આપણ પેદા

૨૭૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

થાય છે તો તેથી એક બીજાને ઘણું શોષણ પડે છે અને ઘણું ભાગે જીવંતીપર્યંત એ કષ્ટ સહન કરવું પડે છે. જે કુમળી વયમાં ખાસ વિદ્યાભ્યાસવડે તે બાળકોને હીરા જેવા બનાવવાની માયાઓની ફરજ છે તેવે વખતે તે સુગંધ માળાઓ પોતાનાં બાળકોને આના ફાંસામાં નાખી દે એ કંઈ જેવો તેવો અન્યાય નથી; પણ મોહવશ થયેલાં એ સુગંધ માયાઓને કમનશીએ હજીસુધી તેમની આ મોટી ભૂલ સમજતી નથી. પ્રીમત અને બુદ્ધિવંત નાતજાતના તેમજ સંઘના આગેવાનો ધારે તો આમાં ઘણું સુધારો કરી ભારે મોટું પુન્ય હાંસલ કરી શકે ખરા. એ આગેવાન બંધુ-બેટા અને બહેનોને સહજબુદ્ધિ સહેલો તેમનું આ મોટું દુઃખ દૂર થઈ શકે ખરું. વળી કેટલાયે સુગંધ માળાઓ પોતાની બહાલી પુત્રીને લોભવશ થઈ કોઈ બુદ્ધિ ધણી સંજાલે પરણી દે છે અને જીવંતી પર્યંત તે પુત્રીના શ્રાપથી તેઓ દુઃખી થઈ જાય છે. આવેા દુષ્ટ લોભ તેમણે કરવો ન જોઈએ; કેમકે તેથી દુનીયામાં પોતાને પ્રીતકાર મળે કે, કન્યાને કાયમનું દુઃખ થાય છે અને કેટલીક વખત તો કમનશીએ તે કન્યા બુદ્ધિ ધણીની હયાતીમાં તેમજ પાછળથી કામવશ થઈને લાજ શરમ તજી ન કરવાનાં જાણ કરી ગર્ભાધાન પારણ કરે છે. પછી અનેક રીતે ગર્ભપાત કરવાના રસ્તા મોટી ગર્ભપાત કરી તેના પાપથી ખરાબ ખરાબ થઈ જાય છે. પ્રભુ ! તેમને સદ-બુદ્ધિ આપો ! જેઓ બુદ્ધિ માણસ મરવા લોં સુધતો હોય તોપણ પૈસાની ગરમીથી તેમજ લાંબી આશાથી બાંધી બાળ કન્યાનો હાથ ઝાલતાં કંઈ પણ શરમાતો નથી, પરંતુ તેના અપદ્મત્યથી પુષ્કળ લોકમિંદા થાય છે અને આંતે તે ઝુરી ઝુરી અનેક-વિધ ગમના આથે મોટી પથારીમાં પોલી જઈ પરત્રોક સિધાવે છે અને ત્યાં પૂર્વે કંઈકાં ગામફૂલોનાં માઠાં ફળ પરાથીનપત્રે સહ્યા કરે છે.

વિવાહ પ્રસંગે નાગાં-ફટાણાં ગાવાનાં દુષ્ટ રીવાજ સદંતર નાબુદ કરી નાખવાની જરૂર છે. લાજ શરમ મૂકી નાગું નાશું ગાવાથી સુગંધ ગૈરાંઓ મહા મોહનીય કર્મ બાંધે છે અને છતી શક્તિએ એ નાગો રીવાજ કાઢી નાખવામાં વિલંબ કરવાનાં પણ તેમાં મહાયક બનવાથી મોહનીય કર્મ બાંધે છે. મરણપ્રસંગે રોવા દુરવાનો બહુજ બોલો આલ ધણુ દિવસો સુધી લગાતો ચાલે છે. હલકી ગણાતી કોમળાં એ વાત મોહાજ (ગર) દિવસમાં પતાવી દેવામાં આવે છે, પણ આપણી જાગી દેખવા સુગંધ ગૈરાંઓ એ મોહ સંતાપ સાચવવાનો રીવાજ લગાવવામાં એક બીજાનું યાત્ર ગમતે છે, અને અન્યથા કરવામાં લીણપત માને છે. આવી ગેરસમજ વર્તણૂકા મરિમિ જનોએ જરૂર અટકાવવી જોઈએ. મરણ પ્રસંગે નાતજાતના ભાઈ બેટાએ દુઃખી હોયને શાન્તિ ઉપરે એવી રીતે વર્તવું જોઈએ નહિ કે તેના દુઃખમાં ઉમેરો કરવો અને તેનાં લોહીનું પાણી થાય એટલી હદે તેને ત્રાસ ઉપ-

વ્યક્તિગત આકર્ષણ શક્તિ.

૨૭૩

જાવવો. તેથી દીર્ઘદૃષ્ટિ વાપરી આ દુષ્ટ રીતજનો જેમ ગમે તેમ વેલાસર અંત લાવવો. તેમાં પણ જૈરાંઓમાં છાતીઓ કુટવાનો, તે પણ ખુદી છાતી મૂકીને ફૂદી ફૂદીને (ઉંચા ઉછળી ઉછળી પછાડીઓ ખાઈ) કુટવાનો રીવાજ તો મહાદર જેમ જાને તેમ વેલાસર કાઢી નાંખવો જોઈએ. છાતીઓ કુટવાથી કેવું અનિષ્ટ પરિણામ આવે છે તે શાણા લાઈ જહેનોથી સાત જાણવું નથી. ફક્ત હિંમત રાખીને-પગ ઉપર કુહાડો લઈને બીજા અજ્ઞાન જીવોને સમજાવી ઠેકણે લાવવાની જરૂર છે. જોમાં મહેનત વધારે તેમ લાલ પણ વધારે થવા સંભવ છે. હિતનાં એ જોલ લખેલા વક્ત્રુમાં નહિજ જાય એમ ઇચ્છી હાલ વિરમાય છે.

ઉત્તિરામ.

લે૦-સુનિમહારાજ શ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજ.

વ્યક્તિગત આકર્ષણશક્તિ.

લે૦-વિક્રમદાસ મૂળચંદ શાહ. બી. એ.

જીંદગીને ઉપયોગી અને આગાહ બનાવવામાં આકર્ષક વ્યક્તિત્વ અત્યંત અગત્યનો ભાગ ભજવે છે. તેના વગર જગતમાં આપણી પ્રગતિ યવી અશક્ય છે. જે મહાન પુરૂષોના નામો ઇતિહાસમાં સુપ્રસિદ્ધ થયેલા છે, જેઓને શક્તિની પ્રાપ્તિ થયેલી છે, અથવા જેઓ સામાજિક, વ્યાપારિક વા રાજકીય ક્ષેત્રોમાં અગ્રેસર થયા છે તેઓ સર્વને આ આકર્ષણ શક્તિની સંપ્રાપ્તિ થયેલી હોય છે. તેઓ જગતની જ આ શક્તિથી સમન્વિત થયેલા હોય છે, અથવા તો તેઓએ આત્મ-વિકાસથી તેને ફળવી હોય છે. તેવી જ રીતે જેઓ જાતીય અચ્યુદયના અને આ જગતની સુખદેવી પરિસ્થિતિના મહાન કાર્યમાં ભાગ લેવા ઇચ્છા ધરાવતા હોય તેઓએ આ અદ્યુત શક્તિનો ક્રમશઃ વિકાસ કરવા તત્પર થવું જોઈએ; જેથી કરીને તેઓના ચત્તો વધારે ફળપ્રદ નિવડે અને તેઓ તે ચત્તોના મિષ્ટ ફળો વધારે પુષ્કળતાથી ઉપલબ્ધ કરી શકે.

તેજસ્વી, આશાવાદી અને પ્રતિભાશાળી મનુષ્યો જે કંઈ કહે છે તેનું લોકો સંપૂર્ણ લક્ષ્યપૂર્વક શ્રવણ કરે છે; જ્યારે ઉદાસ, દુઃખપીડિત અથવા વિચિત્ર માથુસના બોલવાપર કોઈ જરાપણ લક્ષ આપતું નથી; કેમકે તેનામાં આકર્ષણશક્તિના અભાવના પરિણામે તેના શબ્દોમાં કોઈ જાતનું વજન હોતું નથી.

જીવનના અનેક કાર્યોમાં વ્યક્તિગત આકર્ષણશક્તિની અનિવાર્ય અગત્ય છે. જે લોકોને તે શક્તિ મેળવવાનું સુભાગ્ય પ્રાપ્ત થયું છે તેઓને તેના અદિતીય પ્રભાવ બુદ્ધિગત થયેલો છે. તેમજ આપણે અનુભવથી જાણી શકીએ છીએ કે ઘણી

૨૭૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ખરી બાબતોમાં તો જે લોકો તે શક્તિથી સમન્વિત થયેલા હોય છે તેઓ પોતાના કાર્યો સરળતાથી સાધી શકે છે. અન્ય લોકો તેઓના વિચારોને સંપૂર્ણતઃ સંમત થાય છે, તેઓની ઇચ્છાનુસાર વર્તે છે અને તેઓના પ્રયત્નોમાં સહકારિ બને છે. આ ઉપરથી વાંચનારના મનમાં સ્વાભાવિક રીતે પ્રશ્ન ઉપસ્થિત થશે કે તે શક્તિ કેવી રીતે પ્રાપ્ત કરી શકાય ?

આ શક્તિની પ્રાપ્તિનો મુખ્ય આધાર આરોગ્ય, ચારિત્ર્યબળ, પ્રેમ અને વિવેકશક્તિ પર છે. આ ચાર ગુણોને કેળવવાથી એવી આકર્ષણશક્તિ ઉત્પન્ન થશે કે જે તમને શક્તિના વિશાળ રાજ્યમાં લઈ જશે—જે તમારા જીવનને વધારે વિસ્તૃત અને પૂર્ણ બનાવશે.

આરોગ્ય—

શારીરિક આરોગ્ય વગર આકર્ષક થવાનું કાર્ય અતિશય દુર્ઘટ છે. અશક્ત અને વ્યાધિગ્રસ્ત માણસોમાં એવું કંઈક રહેલું હોય છે કે જેને લઈને તેઓના તરફ કોઈ આકર્ષાતું નથી. સ્વાભાવિક રીતે જ આપણને એમ લાગે છે કે કદાચ તેઓ આપણી પોતાની શક્તિને હારી લે; જેથી સગપણ કે સ્નેહનું બંધન હોય તો પણ આ વિચારની સત્તાને આપણે આધીન થઈએ છીએ. તેથી આપણને લાગે છે કે જેઓ સર્વત્ર આત્મિક શક્તિનું તેજ પ્રસારે છે તેઓના સહવાસમાં આવવું વધારે સારું છે. આમ હોવાથી જ આરોગ્યના સંરક્ષણ અને વિકાસ સર્વને માટે અતિ મહત્વના વિષય છે; અને એક ધાર્મિક કર્તવ્ય તરીકે તેમજ સત્ય મિત્રતા દર્શાવવાનાં સાધન તરીકે ગણીને આપણે દુર્ગલ અને રોગી મનુષ્યોને આરોગ્યના સત્ય સિદ્ધાંતો સમજાવીને સખળ અને નિરોગી બનાવવાને યત્નશીલ બનવું જોઈએ.

ખુદ્દી હવામાં કસરત, સ્વચ્છ હવા પ્રકાશવાળા મકાનમાં નિવાસ, દીર્ઘશ્વાસ-પ્રશ્વાસ, સાદો અને સાત્વિક ખોરાક—આ સર્વ આકર્ષણશક્તિ વધારવામાં સાધન-ભૂત બને છે. જેઓ વિજયસોપાન પર આરોહણ કરવા ઇચ્છે છે તેઓએ આરોગ્ય સંરક્ષણના નિયમોથી અજાત રહી રોગોને આમંત્રણ કરવું જોઈએ નહિ.

ચારિત્ર્યબળ—

વિશુદ્ધ ચારિત્ર્ય વગર આપણે બીજાને આકર્ષી શકતા નથી, અથવા બીજાના વિશ્વાસના અને માનના પાત્ર બની શકતા નથી. જે માણસ ન્યાય અને નીતિના અમુક સિદ્ધાંતને દૃઢપણે વળગી રહેતો નથી, જેના વિચારો અસ્થિર છે તેના પ્રતિ કોઈ પણ ખેંચાતું નથી. જેઓની ચિત્તવૃત્તિ નિરંતર ચંચળ હોય છે તેઓના કોઈ વિશ્વાસી કરતું નથી. મનની, શરીરની વા આત્માની નિર્બળતા હોય ત્યાંસુધી

વ્યક્તિગત આકર્ષણ શક્તિ.

૨૭૫

આકર્ષણશક્તિ અલભ્ય છે. જે સ્ત્રીપુરૂષો અન્યનું ભણું કરવામાં પ્રવૃત્ત થાય છે તેઓમાં તે કરવાની હિંમત હોય છે અને તેઓ તે કરી શકે છે, તેઓ હમેશાં આગળ પ્રગતિ કરતાં હોય છે; અને જેઓને એકલા રહી જવાનો ભય નથી, જેઓની દૃષ્ટિ હમેશાં પોતાના લક્ષ્યબિંદુ તરફ જ હોય છે અને જેઓ ત્યાં પહોંચવાનો માર્ગ દૃઢ ચિત્તથી તૈયાર કરે છે તેઓને જગતના લોકો દૃઢ ચિત્તવાળા વીર પુરૂષો જ કહે છે અને તેઓ હિંમત અને દૃઢતાથી સર્વને પોતાના પ્રતિ આકર્ષવા સમર્થ બને છે.

કઠિન, ભયકારક અથવા ચિંતા ઉપજાવે એવા પ્રસંગોમાં જ ચારિત્ર્યગળની કસોટી થાય છે. ઉત્તમ ચારિત્ર્યવાન મનુષ્યોપ્રતિ નિકૃષ્ટ કોટિના આત્માઓ આકર્ષાય છે, જેઓ આવા મનોભળવાળા માણસના આશ્રયના અભાવે કદાચ સ્વ-કર્તવ્યથી ચલાયમાન થઈ જાત. વિકટ સંયોગોમાં અને સ્થિતિમાં મજબૂત મન-વાળા સ્ત્રી પુરૂષો જ વિજયી નિવડી શકે છે.

આધ્યાત્મિક જ્ઞાન આ શુભનો પાયો છે. ન્યાય અને નીતિને નિરંતર વળગી રહેવાથી, આત્મસંયમ અને આત્મલોગ આચરવાથી, ઉચ્ચ આદર્શોને અનુસરવાથી, અને સ્પષ્ટતા: સમજી સત્ય નિશ્ચય કરવાનો અને તે નિશ્ચયાનુસાર ધૈર્યથી પોતાના કાર્ય સાધવાનો યત્ન કરવાથી આ શુભને કેળવી શકાય છે.

પ્રેમ —

પ્રેમમાં અનુકંપા તથા સાહાય્ય કરવાની વૃત્તિનો સમાવેશ થઈ જાય છે. તે વગર આકર્ષણશક્તિ હમેશાંને માટે અસરકારક બની શકતી નથી; કેમકે પ્રેમમાં ઉન્નત કરવાની શક્તિ રહેલી હોવાથી તેને એક પ્રકારનું મહાન આકર્ષક બળ ગણવામાં આવે છે. આરોગ્ય, ચારિત્ર્યગળ તથા વિવેકબુદ્ધિ મહાન આકર્ષણ કરી શકે, પરંતુ પ્રેમ વગર તેને ચિરકાળ ટકાવી રાખવાનું કાર્ય સુશકેલ છે; કેમકે પ્રત્યેક મનુષ્ય કોઈપણ આકારમાં સત્ય પ્રેમને માટે તિવ્ર ઉત્કંઠા ધરાવે છે. જેમ વૃક્ષો સૂર્યના પ્રકાશ વગર કરમણ જાય છે તેવી જ રીતે આધ્યાત્મિક પ્રાણીઓ સ્વભાવતઃ પ્રેમશૂન્ય વાતાવરણમાં રહી શકતા જ નથી. આ મહત્વની વાત ભૂલી જવાઈ અનેક મિત્રતાઓનો ટુંક સમયમાં અંત આવી જાય છે. જેઓ આપણા સહકારિ હોય છે તેઓ તરફ જો આપણે અંતઃકરણનો નિર્મળ પ્રેમભાવ દર્શાવતા નથી તો આપણે કોઈ ઉચ્ચ આદર્શના ઉત્કર્ષસાધક તરીકે અથવા ધંધાદારી પુરૂષો તરીકે અતિશય પ્રતિષ્ઠાપન્ન થઈ શકતા નથી.

આપણા મિત્રો તરફ પ્રેમનો અસ્ખલિત પ્રવાહ સતત બહેવડાવવાથી આપણામાં ક્રમે ક્રમે આખી વસુધાને કુટુંબ ગણવાની સદ્ભાવનાનો પ્રાદુર્ભાવ અને વિકાસ

૨૭૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

થાય છે. આમ હોવાથી જ આપણા બાળકોમાં પ્રેમ, અનુકંપા, ઉપકારવૃત્તિ આદિ ગુણોની ખીલવણી થાય તેવી કેળવણી આપવાની મુખ્ય જરૂર છે.

એક દયાવંત અને પ્રેમાળ અંતઃકરણની આકર્ષણશક્તિ કેટલી છે એ પશુ વર્ગ તરફ નજર કરતાં સહજ ખ્યાલમાં આવી શકે તેમ છે. કુદરતી રીતે જ તેઓ દયાવંત માણસો તરફ આકર્ષાય છે અને કઠિન હૃદયવાળા, સ્વાર્થી અથવા દયાહીન લોકોથી દૂર ભાગે છે.

વિવેકશક્તિ—

આની અંદર અનુભવ અને શુદ્ધ બુદ્ધિનો સમાવેશ થાય છે, તેથી આકર્ષક વ્યક્તિત્વને સંપૂર્ણ બનાવવામાં તે શક્તિની સવિશેષ અગત્ય છે; કેમકે આ ગુણ વિશ્વાસ ઉત્પન્ન કરે છે અને વળી આપણા જીવનકાર્યોમાં થતી ગંભીર ભૂલો અટકાવવાને અત્યંત આવશ્યક છે; તેમજ તે મિત્રતાને વિશેષ કિંમતી અને આનંદદાયી બનાવે છે.

વિવેકશક્તિ એ જ્ઞાન અને સમજશક્તિનું કૃણ છે; અને પૂર્વજન્મમાં અથવા આ જન્મમાં જ્ઞાન મેળવવા માટે મળેલા પ્રસંગોનો લાભ લેવામાં આત્માએ જે મુશ્કેલીઓ સહન કરી હોય છે તેના પ્રમાણમાં ઉક્ત શક્તિની વધારે વા ઓછી સંપ્રાપ્તિ થાય છે; તેથી જ્ઞાન અને સમજશક્તિ મેળવવાના કાર્યમાં તથા આપણી બુદ્ધિ આપણને વધારે ઉપયોગી થઈ પડે એટલા માટે તેને દૃઢતર બનાવવાના કાર્યમાં આપણે સતત પ્રયત્નશીલ રહેવું જોઈએ.

વિચાર કરવાની શક્તિને, અવલોકનશક્તિને તેમજ સંગીન નિર્ણયો કરવાની શક્તિને કોઈ પણ કળાની માફક કેળવી શકાય છે. ટુંકામાં, વિવેકશક્તિ એ બીજું કંઈ નથી, પરંતુ શારીરિક, માનસિક અને આધ્યાત્મિક વિકાસનું જુદું નામ માત્ર છે.

વ્યક્તિત્વગત આકર્ષણશક્તિ જ જીવન છે. અને એવો એક નિયમ છે કે જે માણસ તેની જીંદગીના સર્વ ક્ષેત્રોમાં ઘણેજ ઉત્સાહી અને ઉદ્યોગી હોય છે તે અત્યંત આકર્ષક હોય છે, તે અનેક મિત્રો મેળવે છે અને આ સંસારયાત્રા દરમિયાન અનેક કાર્યો સાધી શકે છે. જે લોકોમાં ઉત્સાહ અને ઉદ્યોગ ન્યૂન હોય છે તેઓમાં આકર્ષક શક્તિ પણ ન્યૂન હોય છે. સુસ્ત અને આળસુ માણસોમાં હૃદયબળ અથવા મગજ શક્તિનો અભાવ હોય છે. જે આપણે પ્રેમ અને અનુકંપાનો ઉદાર ચિત્તથી પુરે-પુરો બહિર્ભાવ કરતા નથી તો તે અન્ય લોકો તરફથી સંપૂર્ણતઃ મેળવવાની આશા આપણે રાખી શકીએ નહિ; માટે જ આપણે આપણી જાતને દયાળુ, પ્રેમાળ અને ઉત્તરિકારક વિચારોથી ભરવી જોઈએ અને તેવા જ શબ્દો અને કૃત્યોમાં તે વિચા-

સુખ યાને સુખી જીવન ગુજારવાના કારણો.

૨૭૭

રોનો આવિર્ભાવ કરવો જોઈએ. આ પ્રમાણે જ્યારે આપણે જગતની જરૂરિયાતો પૂરી પાડવામાં મદદગાર થઈ શકશું ત્યારેજ એવો શુભ સમય ત્વરાથી આવશે કે જ્યારે દ્રવ્યપ્રાપ્તિ માટે જેટલી ઉત્કંઠાથી સાંપ્રત સમયમાં યત્નો કરવામાં આવે છે તેટલીજ ઉત્કંઠાથી આરોગ્યપ્રાપ્તિ માટે યત્ન આદરવામાં આવશે, લોહો માનસિક અને આધ્યાત્મિક આભૂષણો મેળવવાનું તિવ્રતાથી ઇચ્છશે, જે સ્વાર્થસાધક વૃત્તિ અત્યારે સર્વત્ર વ્યાપી રહેલી જોવામાં આવે છે તેને બદલે ખરેખરો બંધુભાવ સૌના હૃદયમાં જાગૃત થશે, વિવેકશક્તિ તથા સમજશક્તિ એટલી બધી સામાન્ય થઈ પડશે કે જીંદગીના સુખ અને આનંદ વધવા માંડશે અને દુઃખદાયક પ્રસંગો ઓછા થવા માંડશે, દુઃખજનક અજ્ઞાન અને રૂઢિબંધનનો આધુનિક જમાનો ચાલ્યો જશે, ડહાપણ, બ્રાતૃભાવ અને બુદ્ધિનો વિજય થશે, અને ન્યાયી નીતિમય જીવનનો પુનઃ ઉદય થશે, જેને પરિણામે આપણા સામાજિક તથા વ્યક્તિગત દુઃખો અને દર્દોનું ઉન્નમૂલન થશે.

બુદ્ધિના, દયાલુત્વના અને આધ્યાત્મિક ઉત્કર્ષના યુગમાં પ્રવેશ કરવાને મદદગાર બનવાનો અધિકાર આપણને આપવામાં આવ્યો છે, અને તે શુભ દિવસનું આગમન ત્વરાથી થાય તે માટે આ યુગમાં આપણે યથાશક્તિ યથામતિ પ્રયાસ કરવા કટિબદ્ધ થવું જોઈએ.

છેવટે,

“ Live for something, have a purpose,
And that purpose keep in view;
Drifting like a helpless vessel,
Thou canst ne'er to life be true.”

“કોઈ હેતુથી જીવન વહન કરો અને તે હેતુને સદા દૃષ્ટિસમીપ રાખો; નિરાધાર વહાણની માફક જીવન વહન કરવાથી સત્યનિષ્ઠ જીવન ગાળી શકાતું નથી.”

સુખ યાને સુખી જીવન ગુજારવાનાં કારણો.

જગતમાં પ્રાણી માત્ર સુખને ઇચ્છે છે, અને તે મેળવવા માટે સંદોદિત પ્રયત્ન કરે છે. પ્રાણી માત્ર સુખને ઇચ્છે છે છતાં દરેકની સુખની સમજુતી ભિન્ન ભિન્ન પ્રકારની હોય છે, તેમ સુખ મેળવવાનાં કારણો (પ્રયત્નો) પણ ભિન્ન ભિન્ન પ્રકારનાં હોય છે. જૈન શાસ્ત્રકારોએ સુખના બે લેહ પાડેલા છે. ૧ આત્મિક સુખ યાને અ-

૨૭૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વ્યંતર સુખ. ૨ બાહ્ય સુખ યાને પૌદ્ગલિક સુખ. આત્મિક સુખને અનુભવ દરેક વ્યક્તિગત હોય છે. એ સુખને આનંદ બીજાના જોવામાં આવતો નથી. આ અવ્યંતર આનંદ એ જીવનો-આત્માના સ્વાભાવિક આનંદ છે. આત્મામાં અનંતસુખ સમાયેલું છે. એ સુખના રોધકને વેદનીય કર્મ તરીકે જોળખવામાં આવે છે. આ વેદનીય કર્મના એ પ્રકાર પાડેલા છે. એક શાતા વેદનીય કર્મ અને બીજું અશાતા વેદનીય કર્મ. પંચેન્દ્રિય સંપૂર્ણ હોય, નિરોગી શરીર હોય, શારીરિક વૈસવ, અનુકૂળ કુટુંબ, સમાજ અને સંબંધરંગારમાં માન, પંચેન્દ્રિયના વિષયોની અનુકૂળતા આદિ સર્વ શાતા વેદનીય કર્મના ઉદયવિપાકના ફળની નિશાની છે. એનો સમાવેશ બહ્ય પૌદ્ગલિક સુખમાં થઈ શકે. અશાતા વેદનીય કર્મની નિશાનીઓ એથી વિપરીત છે-ઉલટા પ્રકારની છે. પંચેન્દ્રિયમાં અપૂર્ણતા, રોગગ્રસ્ત શરીર, દરિદ્રતા, આજીવિકાના આધેનોનો અભાવ, કુટુંબની પ્રતિકૂળતા, સમાજમાં અપ્રિયપણું, ઇત્યાદિ અશાતા વેદનીય કર્મના વિપાકોદયની નિશાનીઓ છે. શાતા અને અશાતા વેદનીય કર્મના બંધનાં કારણો જુદા જુદા હોય છે, જે જાણવાની દરેક વ્યક્તિની ખાસ ફરજ છે. તે શાસ્ત્રદ્વારા અથવા જ્ઞાતા પુરૂષદ્વારા જાણી લેવાની ભલામણ કરવામાં આવે છે.

આ વેદનીય કર્મ એ આત્માના સ્વાભાવિક સુખનું રોધક છે. એનો સર્વથા ક્ષય થવાથી આત્માનું અવ્યાબાધ સુખ પ્રકટ થાય છે. જે સુખ સિદ્ધ ભગવંતમાંજ સ્થિત થયેલું છે. એ સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરવાની જીજ્ઞાસા આપણા દરેકમાં હોય એ સ્વાભાવિક છે. અને તેને માટે અનિવૃત્તિમય પુરૂષાર્થની આવશ્યકતા છે. “ગુરુ ગુણુ માલા” નામના ગ્રંથની છઠ્ઠી ગાથામાં આચાર્યમહારાજ સાત પ્રકારનાં સુખથી યુક્ત હોય છે એમ જણાવેલું છે. સુખી જીવન ગુજારવાને તે સાત કારણોનો આપણે કેટલેક અંશે ઉપયોગ કરી શકીએ તેનો કારણવાર આપણે અત્રે વિચાર કરીએ.

૧ સંતોષ.

સુખી જીવન ગુજારવાને સંતોષને અગ્રસ્થાન આપવામાં આવેલું છે. અત્ર સંતોષનું ખરૂં સ્વરૂપ સમજવા જેવું છે. જુદુસ્થધર્મના અંગે સંતોષને કેટલાક લોકો દુર્ગુણ તરીકે માને છે. જેનામાં અસંતોષ હોય છે તેજ આગળ વધવાને, ધનવાન થવાને, અને મોટાઈ મેળવવાને પ્રયત્ન કરે છે. ગરીબાઈમાંથી શ્રીમંતાઈ પામેલા મોટા વેપારીઓમાં ગણુએલ લોકોમાં જો સંતોષ હોત તો તેઓ એ પ્રમાણમાં આગળ વધી શકત નહિ એમ કહેવામાં આવે છે. અને તે પ્રથમ દર્શનીય છે એમ કહેવામાં કાંઈ વજ્રુદ છે એમ પણ આપણે કબુલ કરવું જોઈએ. અહિંજ શાસ્ત્રકારોના કથનની કસોટી આપણે કરવાની છે. શાસ્ત્રકારોનો કહેવાનો ઉદ્દેશ આપણે સમજવો

સુખ યાને સુખી જીવન ગુજારવાનાં કારણો.

૨૭૯

જોઈએ. ગૃહસ્થધર્મના અંગે શાસ્ત્રકારોનું પ્રથમ ફરમાન એ છે કે “તમે જે વૈભવ મેળવવા માગો છો તે વૈભવ ન્યાયસંપન્ન હોવો જોઈએ.” ન્યાયસંપન્ન વૈભવને ઉન્નતિનું મૂળ કારણ માનેલું છે. ન્યાયસંપન્ન વૈભવ મેળવનારમાં ભલે સંતોષ જોઈએ હશે તોપણ અન્યાયથી વૈભવ મેળવનારના મુકાબલે તે ઘણું સુખી માલુમ પડશે. તેનામાં ગુપ્તપણે સંતોષ રહેલો જ હશે. ન્યાયી પ્રવૃત્તિ એ સુખી જીવનનું પ્રથમ પગથીયું છે. ન્યાયી પ્રવૃત્તિવાળા અને અન્યાયી પ્રવૃત્તિવાળાઓનો જો આપણે મુકાબલો કરીશું તો કદાચ કોઈ કારણસર શરૂઆતમાં અન્યાયી પ્રવૃત્તિવાળાનો ઉદય વિશેષ જણાશે, તો પણ પરિણામે ચિરસ્થાયી ઉદય ન્યાયી પ્રવૃત્તિવાળાનો જ દૃષ્ટિગોચર થશે. અન્યાયી પ્રવૃત્તિવાળા કરતાં ન્યાયી પ્રવૃત્તિવાળો વિશેષ સુખી માલુમ પડશે. ન્યાયી પ્રવૃત્તિ ગૃહસ્થજીવનના દરેક કાર્યને સુંદર અને સરલ બનાવે છે. ગૃહસ્થ જીવનનાં અંગે સંતોષની એટલી જ વ્યાખ્યા કરવામાં આવે છે કે ન્યાયથી વૈભવ સંપાદન કરવો અને પારમાર્થિક ખર્ચ કરવાના પ્રસંગે પોતાની શક્તિ મુજબ ખર્ચ કરવાને સંકોચવૃત્તિ રાખવી નહીં. ગૃહસ્થ ધર્મના વ્રત અંગીકાર કરવાના પ્રસંગે એવું ફરમાન છે કે ગૃહસ્થને પોતાની પાસે જે વૈભવ હોય તેટલાથી જો તૃપ્તિ થતી હોય અને વધુ ઉપાધિમાં પડવાની વૃત્તિ ઉપર અંકુશ રાખવા જેટલી તેનામાં શક્તિ હોય તો તેને પોતાની વર્તમાન સ્થિતિમાં સંતોષ રાખવો એના જેવું બીજું કંઈ ઉત્તમ નથી. જો પોતાની વર્તમાન સ્થિતિમાં તેને સંતોષ ન હોય તો પોતાના જીવનમાં તેણે કેટલો વૈભવ મેળવવો છે તે નક્કી કરવું. ધન, ધાન્ય, સ્થાવર મિલકત, સોના રૂપાના દાગીના અને સોતું રૂપું, ચાકર, વાડી, બાગ, બગીચા, બંગલા ઇત્યાદિ બીજા જે જે વૈભવ પોતાનાં જીવનમાં કેટલા પ્રાપ્ત થાય તો પોતાની ઇચ્છા તૃપ્ત થશે એનો તેણે નિર્ણય કરવો જોઈએ. અને તેટલું મેળવવા માટે તેણે ન્યાયી રીતે અવિશ્રાંત ઉદ્યોગ કરવો, પોતાની ઇચ્છિત હદે પહોંચે એટલે પછી સંતોષ રાખવો અને પછી પોતાની પ્રવૃત્તિ સમુજગી અટકાવવી-ઓછી કરવી અને તેમ કરતા ધ્યાન કરતાં વધે તો તેનો પારમાર્થિક કાર્યમાં ઉપયોગ કરવો. શાસ્ત્રકારોના આ ફરમાનોનો અમલ કરવાથી ગૃહસ્થધર્મના અંગે સંતોષ સારી રીતે બીલવી શકાશે. સંતોષ એ મહાન સદ્ગુણ છે અને જીવનને સુખી બનાવનાર છે, એટલું જ નહિ પણ જીવનને ઉન્નતિએ પહોંચાડનાર છે; કારણકે તે આત્મગુણ છે.

૨ ઇન્દ્રિયજય યાને ઇન્દ્રિયહમન.

જીવનને સુખી બનાવવા માટે પાંચ ઇન્દ્રિયના વિષયો મરજી માફક લો-ગવવા કે તેના ઉપર અંકુશ રાખી તેનો જય કરવો એ એક અગત્યનો પ્રશ્ન છે. વર્તમાન પ્રવૃત્તિમય જમાનામાં સમાજની માન્યતા ઘણું ભાગે એવી

૨૯૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જોવામાં આવે છે કે પંચેન્દ્રિયના વિષયોને યથેચ્છિત લોગવવા એજ સુખ છે, અને તેને માટે જોઈએ તેટલો ધનનો વ્યય કરવો, અને તેવા સાધનો મેળવવા માટે ઉદ્યોગ કરવો. ધન પ્રાપ્ત થયા પછી પણ સુખની લાલસાવાળા જીવો પંચેન્દ્રિયના વિષયોના પોષણનાં સાધનો મેળવવાને કમર કસી પ્રયત્ન કરતા માણસ પડે છે. આ વિષયો લોગવવામાં જીવને તૃપ્તિ થતી નથી અને અધિક અધિક લોગ લોગવવાને માટે પ્રયત્નવાન થાય છે. પંચેન્દ્રિયના વિષયોમાં અત્યાસક્ત જીવો પરિણામે સુખી થાય છે કે દુઃખી થાય છે એનો નિર્ણય કરવાનું વિચારવાન વાંચકની શોધકબુદ્ધિને સોંપીએ છીએ; કેમકે એમાં ખીજનો અનુભવ અને ઉપદેશ વાંચકને હુજો લાગશે. તેનો પોતાનો અનુભવ જ તેને વધુ કામ લાગશે. અહિં આ તો શાસ્ત્રકારોના કથન અને સમાજની માન્યતામાં જે વિરોધ છે એનો જ આપણે વિચાર કરવાનો છે. શાસ્ત્રકારોએ જીવનને સુખી બનાવવાને માટે ઇન્દ્રિયજન્ય જ મહત્વ આપેલું છે. વિચાર કરતાં શાસ્ત્રકારોની માન્યતા ખરી છે એમ આપણા ખાતરી થશે. પંચેન્દ્રિયના અતિ સેવનથી વિષય લોગવનારમાં વિષય લોગવવાની તૃષ્ણા ઘટવાને બદલે અધિકાધિક બલવત્તર બનતી જાય છે. જેમ જેમ વિષયો લોગવતો જાય છે, તેમ તેમ ઉત્તરોત્તર વિષયો લોગવવાની તેનામાં લોહુપતા વધતી જાય છે, લોહુપતા વધવાથી પંચેન્દ્રિયના વિષયો મેળવવા માટે મહાન પ્રયત્નો આદરે છે, અને તેને મેળવે છે અને લોગવે છે. વિષયતૃપ્તિ કરવાના પદાર્થો પ્રાપ્ત કરવામાં અનેક આપત્તિઓ અને અનેક અનર્થોના પ્રસંગો તેને પ્રાપ્ત થાય છે, પરંતુ તે તરફ વિષયલોહુપ માણસનું હર્લક્ષ્ય રહે છે. તેજ કારણને લઈને પંચેન્દ્રિયના અતિ સેવનથી પરિણામે તેનું શરીર ઘણા વ્યાધિઓનું ધર બને છે અને વૈદ્ય ડોક્ટરની ઓળખાણ કરવાનો પ્રસંગ પણ પ્રાપ્ત થાય છે. વિષયોના અતિ સેવનને અતે દુઃખની પ્રવૃત્તિ જ થાય છે. સુખી જીવનને બદલે માણસ દુઃખી જીવન ગુજારે છે. ઇન્દ્રિયજન્ય કરવાથી આર્થિક અવનતિમાંથી બચવાની સાથે તેની શારિરીક સંપત્તિમાં ઘણો વધારો થાય છે, એટલું જ નહિ પણ સમાજમાં પણ તેની કિંમત વધે છે. સમાજ અતિ ઇન્દ્રિયસેવન કરતાં ઇન્દ્રિયજન્ય કરનારને વધુ માન આપે છે. તેની કિંમત સામાન્ય કરતાં કંઈક અંશે વિશેષ આંકે છે; માટે જીવન સુખી બનાવવાને ઇન્દ્રિયજન્ય પણ એક સાધન છે અને તેટલાજ માટે ગૃહસ્થ ધર્મને અંગે શ્રાવકના પાંચ અણુવ્રત, ત્રણ ગુણુવ્રત અને ચાર શિક્ષાવ્રતની ઘટના કરેલી જણાય છે. એનું મહત્વ ઇન્દ્રિયજન્ય કરવાના પ્રયોગમાં જણાઈ આવે છે. જગતની અંદર અભક્ષ્ય અને મોહક પદાર્થ અગણિત છે. ઇન્દ્રિય જન્ય કરનાર તેના સપાટામાંથી બચી જશે; જ્યારે ઇન્દ્રિયને આધિન વર્તનાર તેનો યથેચ્છ ઉપલોગ કરવાને ચુકશે નહિ અને તે પ્રસંગે તે સામાન્ય નીતિ અને ધર્મના ફરમાનોને પણ બાંજી ઉપર ચુકી દેશે. તેના ઉપલોગ પ્રસંગે તે પોતાને સુખી જીવન ગુજારનારામાંના એકને ગણે છે, પણ અહિં તેની ભૂલ થાય છે. પંચેન્દ્રિયના વિષયોનો ઉપલોગ ફક્ત થોડા

સુખ યાને સુખી જીવન ગુજરવાનાં કારણો.

૨૮૧

કાળ પુરતો જ છે. બાહ્ય પદાર્થના ઉપલોગથી થતો આનંદ કૃત્રિમ છે, સ્વાભાવિક નથી. કૃત્રિમ અને સ્વાભાવિક આનંદમાં મહત્વનો તફાવત એ છે કે કૃત્રિમ આનંદ પર-વસ્તુના ઉપલોગમાં થોડા વખત પુરતો જ છે, જ્યારે આત્માનો સ્વાભાવિક આનંદ પોતાનો હોવા સાથે ચિરસ્થાયી છે. આથી આત્મિક શક્તિ પણ ખીલે છે.

૩ પ્રસન્નચિત્ત યાને આનંદી સ્વભાવ.

એ પણ સુખી જીવન ગુજરવાનું એક કારણ છે. જીવનમાં શોક અને હર્ષના પ્રસંગો વારંવાર પ્રાપ્ત થાય છે, તે વખતે મન ઉપર અં-કુશ રાખવો એ એક મહત્વનો ગુણ છે. સામાન્ય વા વિશેષ લાલના પ્રસંગે હર્ષધેરા થવું અને હાનિ વા લુકશાનના પ્રસંગે દુઃખી થવું એ જીવનને કલેશમય બનાવનાર છે. શાસ્ત્રકારોએ આ બંનેને પાપસ્થાનક ગણેલા છે. રતિ અને અરતિ એ બંને પાપસ્થાનકોનું સ્વરૂપ સમજવા જેવું છે, જીવ અનાદિકા-ળથી સંસારમાં બ્રમણ કરે છે, ત્યાં તેને અનુકૂળ તથા પ્રતિકૂળ સંજોગોની પ્રાપ્તિ થાય છે, તથા ઈષ્ટ અને અનિષ્ટ વસ્તુનો વિયોગ થાય છે. ઈષ્ટ વસ્તુની પ્રાપ્તિ અને અનિષ્ટ વસ્તુના વિયોગ પ્રસંગે જીવને હર્ષ થાય છે. અનિષ્ટની પ્રાપ્તિ વખતે અને ઈષ્ટના વિયોગ વખતે તેને શોક થાય છે; અને આત્મ, રૌદ્ર ધ્યાનમાં કાળ-ગુમાવે છે. આવી રીતે જીવન ગાળનારનું જીવન સુખી હોતું નથી, પણ દુઃખી માલુમ પડે છે. એ તમામ પ્રસંગો પ્રાપ્ત થાય તે વખતે મન ઉપર કાળુ રાખવાથી જ પ્રસન્નચિત્ત નામક ગુણને આપણું મેળવી શકીએ છીએ.

શ્રીમંત, મધ્યમ વા ગરીબ સ્થિતિમાંથી પત્તાર થતા કુટુંબોમાં બનતા દરરો-જના પ્રસંગોનું બારીક રીતે અવલોકન કરીશું તો કંઈને કંઈ અંશે કુટુંબના માણસોમાં અને કુટુંબના મુખ્ય પુરૂષમાં અરતિ દૃશ્યમાન થશે. આ પ્રસંગે પ્રસન્ન-તાનો ગુણ ખીલેલો હશે તો તેને કુટુંબના બનાવો એક નાટકરૂપ લાગશે, અને તેમાંથી પણ તે આનંદ ચેળવશે; એટલુંજ નહિ પણ કર્મબંધ નિમિત્ત પ્રસંગે પણ તે પ્રસન્નચિત્તથી કર્મબંધનાં કારણોનો નાશ કરશે. આ પ્રસંગે આપણને સતી મયણાસુંદરીનો પ્રબંધ યાદ આવે છે. પિતાએ પૂછેલા પ્રશ્નો જવાબ શાસ્ત્રોકત રીતે આપવાથી પિતા ગુસ્સે થાય છે, જેના પરિણામે તેને (મયણાસુંદરીને) કુટ્ટી વરને આપવાનો પિતા નિશ્ચય કરે છે, અને મયણાને ફરમાવે છે કે “ તારે માટે આ કુટ્ટી વરની યોજના કરેલી છે.” શાસ્ત્રની અભ્યાસી અને કર્મસ્વરૂપની બાણકાર મય-ણાસુંદરી પિતાની આજ્ઞાને માથે ચડાવી તુર્તજ પતિના પાસમાં જઈ ઉભી રહે છે. શાસ્ત્રકાર તે સમયનું વર્ણન કરે છે કે મયણાની મુખમુદ્રામાં ચત્કિચિત્ત ફેરફાર વા જ્વાળા તે સમયે માલુમ પડતી નહોતી. અહિંજ આ ગુણની કિંમત છે.

૩૮૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શાસ્ત્ર શ્રવણ કરનારના સાંભળવામાં તો આવા ઘણા પ્રસંગો આવે છે, પણ તે ઉપર વિચાર અને મનનની ખામીને લઈને આ ગુણની કિંમત પૂર્ણપણે સમજવામાં આવતી નથી. ખંધક મુનિના પાંચસો મુનિઓએ રાજના ફરમાનથી ઘાણીમાં પીલાવાના પ્રસંગે આ ગુણના પ્રભાવથી કેવલજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ કરી હતી અને મુક્તિને વર્યા હતા. ગજસુકુમાર મુનિના મસ્તક ઉપર સસરાએ માટીની પાળ બાંધી ખેરના અંગારા ભર્યા છતાં તેમાં આનંદ માની કમંના બાંધનને તોડી નાંખ્યા તે પણ આ ગુણના પ્રભાવથી જ. શ્રીપાળને અનેક ઉપદ્રવો કરનાર ધવલશેઠના ઉપર પણ શ્રીપાળની પ્રીતિ થવાના કારણમાં આ ગુણ સિવાય બીજું શું હોઈ શકે? ન્યાયવાન રામચંદ્રજીને ગાદી પ્રાપ્ત થવાના સમયે વનમાં જવાનો હુકમ પિતા તરફથી મળ્યો તે પ્રસંગે રામચંદ્રના મન ઉપર કોઈ પણ જાતની અરતિ જણાઈ નહોતી, તેનું પણ કારણ આ ગુણ જ છે. ઐતિહાસિક દાખલાઓની સાથે વર્તમાન કાળની એવી મહાન વ્યક્તિઓના દાખલાઓ લઈએ તો તે અસ્થાને નહિ ગણાય.

મહુમ શેઠ પ્રેમચંદ રાયચંદનું જીવન ચરિત્ર અમેરિકાના એક ધનાઢ્ય વેપારીએ લખેલું છે, જેનું ભાષાન્તર “ગુજરાતી” પત્રમાં મહારા વાંચવામાં આવ્યું હતું. તેમાં જણાવ્યું હતું કે જે વખતે શેઠની પૂર્ણ જાહોજલાલી હતી અને અત્યંત દોલત તેમની પાસે હતી તે વખતની શેઠની મુખમુદ્રામાં અને વખત જતાં શેઠની સ્થિતિમાં ફેરફાર થયો અને ન્યાયમંદિરમાં જવું પડ્યું અને ત્યાં આગળ પોતાની તમામ સ્થિતિ નિવેદન કરી પોતાની બધી મીલકત કોર્ટને સોંપી દેવાનું કબુલ કરી બહાર નિકળતી વખતની તેમની મુખાકૃતિમાં ચરિત્ર લખનારને કાંઈ જ તફાવત માહુમ પડ્યો નહોતો. શાસ્ત્રજ્ઞાન-રસિક શેઠ અનુપચંદ મલુકચંદનો પરિચય મને ઘણો હતો. તેમની મુખાકૃતિ સર્વ પ્રસંગોમાં આનંદિત માત્રમ પડતી હતી. એક વખત ન્યાતની ભાંજગડના પ્રસંગે હું તેમની સાથે હતો. ન્યાતની ભાંજગડમાં તેમનું વર્તન કેવળ ન્યાયી હતું છતાં તેમને હદ ઉપરાંત અપમાન ભરેલા શબ્દો કહેવામાં આવ્યા હતા. આ પ્રસંગે તેમની મુખાકૃતિમાં કંઈ પણ ફેરફાર યા ગુસ્સો મને જણાયો નહોતો, પરંતુ ઉલટા તેઓ આનંદિત વદને જવાબ દેતા હતા. આ પ્રતાપ ખરેખર પ્રસન્નચિત્ત નામક ગુણનો જ હતો. જીવનને સુખમય બનાવવામાં આ ગુણની ખાસ જરૂર છે. ગમે તેવા અનુકૂળ વા પ્રતિકૂળ સંજોગો પ્રાપ્ત થાય તો પણ મનનું સમતોલપણ ટકાવી રાખવા માટે આ ગુણની ખાસ જરૂર છે.

૪ દયાળુ સ્વભાવ.

જીવનને સુખમય બનાવવામાં દયાળુ સ્વભાવની પણ જરૂર છે. કઠોરતા

સુખ યાને સુખી જીવન ગુજારવાનાં કારણો.

૨૮૩

જીવનને વિષમય બનાવે છે ત્યારે દયાળુતા જીવનને અમૃતમય બનાવે છે. દયાના ઘણા પ્રકારમાંથી ગૃહવ્યાપારના અંગે ફક્ત સ્વદયા અને પરદયાના સ્વરૂપની વિચારણા અત્રે જરૂરી છે. જ્ઞાનીઓની એવી માન્યતા છે કે જેઓ સ્વદયા યાને પોતાની દયા પાળી શકે નહિ તેઓ પરદયા યાને ખીજની દયા પણ બરાબર પાળી શકશે નહિ. સ્વદયા યાને પોતાની દયા. એ શું? આવો પ્રશ્ન કદાચ જૈન શાસ્ત્રના રહસ્યના અજાણપણાને લીધે કેટલાકમાં ઉદ્ભવે તેમ છે. સર્વ ધર્મમાં દયા બતાવેલી છે અને દયાને ધર્મનું મૂળ ગણેલું છે, ત્યાં દર્શાવેલી દયાના હેતુનો વિચાર કરીશું તો તે પરના માટેજ જણાશે, સ્વદયાનો ત્યાં હેતુજ નથી. સમાજમાં દયાનો ઉપયોગ ખીજઓ પ્રત્યે તેમાં મુખ્યત્વે કરીને આપણું કરતાં ગરીબ, અનાથ અને દુઃખી પ્રત્યે આપણે કેવી રીતે વર્તવું એ બતાવવા માટે જ છે એમ લાગે છે. ત્યાં સ્વદયાનો ઉદ્દેશ જ નથી.

સ્વદયા એ પોતાની દયા છે. પોતાનો પાપમય વિચારો અને આચરણોથી બચાવ કરવો એ સ્વદયાનું સ્થૂલ સ્વરૂપ છે. ખરાબ વિચારો અને આચારોથી અટકવું એ ખરેખરી સ્વદયા છે. જીવન સુખી બનાવવામાં આ ગુણ ઘણો મદદગાર થશે. ખરાબ યાને પાપમય વિચાર ઉત્પન્ન થતા અટકાવવાને સમ્યગ્જ્ઞાનાભ્યાસની જરૂર છે. જેમણે સ્વદયા પાળવી હોય તેમણે હંમેશા તત્ત્વજ્ઞાનના પ્રયત્ન વાંચન અને મનન કરવું જોઈએ, તેમજ સત્સમાગમ કરવો જોઈએ. એ વિના સારા વિચારો અને આચારની પ્રાપ્તિ થવી મુશ્કેલ છે. જે સારા વિચારો અને આચારની પ્રાપ્તિ થઈ તો પછી સારા અથવા નકારા નિમિત્તોના પ્રસંગે કેમ વર્તવું એ કળા તેના જાણવામાં આવશે, અને તે જણાયાથી જીવન સુખી બની શકશે.

પરદયા—પરદયાનું સ્વરૂપ પણ સમજવા જેવું છે. દુઃખી માણસોની દયા કરવી એટલે તેઓના માટે કરુણાબુદ્ધિ ઉત્પન્ન કરી બેસી રહેવું એટલુંજ નહિ, પરંતુ દુઃખી, અનાથ અને ગરીબ માણસોને પોતાની શક્તિ મુજબ સહાય કરવી. જે વખતે જેવા પ્રકારની અપેક્ષા આપણને જણાય તે પ્રકારની મદદ કરી તેઓને સહાય કરવી અને વચનથી તેઓને દીલાસો આપવો એ ખરેખરી દયા છે. આ સિવાય ખીજ રીતે પણ દયા થઈ શકે તેમ છે. જેઓને ધર્મ અને નીતિના નિયમોનું જ્ઞાન બરાબર ન હોય તેઓને ધર્મ અને નીતિનું જ્ઞાન આપવું અને તેઓને ધર્મી અને નીતિવાન બનાવવા એ ભાવદયા છે. દ્રવ્ય, અનાજ, કાપડ વિગેરે ચીજોની સહાય કરી દયા બતાવવી એ તો ઉત્તમ છે, તો પણ તત્ત્વજ્ઞાનના બોધના દાનને શાસ્ત્રકારોએ અતિ ઉત્તમ માનેલો છે. જીવનને આનંદમય બનાવવાને આ પણ એક શ્રેષ્ઠ સાધન છે, કેમકે આ ગુણ ખીલવવાથી સ્વપર બંનેનું શ્રેય થાય છે. સમાજસેવા અથવા સ્વધર્મિવાત્સલ્યનો ગુણ આ ગુણની ખીલવણી ઉપર આધાર રાખે છે.

૨૮૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જીવનના કર્તવ્યક્રમમાં આને પણ એક કર્તવ્ય સમજી તેને અમલમાં મૂકી પોતાના જીવનને આનંદમય બનાવવું એ જરૂરનું છે.

૫ સત્ય.

જીવનને સુખી બનાવવાની ઇચ્છાવાળાઓએ સત્યાવલંબી થવાની પણ જરૂર છે. જૈન શાસ્ત્રકારોએ સત્ય બોલવા અને સત્યાચરણ કરવા ઘણું ફરમાન કરેલું છે. સત્ય, પ્રિય, હિતકર અને મિતલાષી બોલનાર જગતપ્રિય થઈ શકે છે. સત્ય બોલનાર ઉપર બીજાઓ વિશ્વાસ રાખે છે. સત્ય બોલનારને બીજાઓની સાથેના પ્રસંગમાં કેમ વાત કરવી, કેવી રીતે વર્તવું વિગેરે માટે કંઈ ગોઠવણ કરવી પડતી નથી. સત્ય બોલવું એ આત્માનો સ્વાભાવિક ગુણ છે. સત્યને છુપાવનારને હજારો પ્રકારના કુવિકલ્પો કરવા પડે છે, અને પોતાને ભારે આપત્તિમાં તણાઈ જવું પડે છે. સત્ય બોલનાર આ સ્થિતિમાંથી મુક્ત છે. સત્ય વચન બોલવાનો નિયમ એ હુકમ વ્રત છે. સત્ય વચન બોલનાર જગતમાં પૂજ્ય છે; તેનું વચન સર્વમાન્ય થાય છે. જૈન શાસ્ત્રકારો એટલે સુધી કહે છે કે સત્ય વચન બોલનારને દેવ, દાનવ કે રાક્ષસ પણ ભય ઉપજાવી શકતા નથી, પણ સત્યના પ્રભાવથી તેઓ વશ થઈ જાય છે, અને સત્ય વચન બોલનારની આજ્ઞા શીર પર ચઢાવે છે, તો પછી મનુષ્યાદિકનું તો કહેવું જ શું? ગમે તેવા કઠિન સંયોગોમાં સત્ય, હિતકારી વચન બોલવું અથવા પ્રસંગવશાત્ મૌન રહેવું. તેથી જીવન સુખમય બનશે. ગમે તેવા કષ્ટના પ્રસંગે પણ જેઓ અસત્ય બોલતા નથી તેઓ જ ધર્મના અધિકારી બને છે. ધર્માભિલાષી જનોએ હંમેશા સત્ય અને હિતકર વચન બોલવાની ટેવ પાડવાનો ઉદ્ધમ કરવો જોઈએ. સત્યને ખરા જીવનથી રહાવું અને સત્ય બોલવાની ટેવ પાડવી એટલે કાંઈજ હરકત જીવનની સુખમયતામાં આવશે નહિ. સત્યમાં જ સમકિત છે.

૬ શૌચ-પવિત્રતા.

જીવનને સુખી બનાવવાને પવિત્રતા એ પણ જરૂરી સહગુણ છે. પવિત્રતાના બે પ્રકાર છે. ૧ બાહ્ય પવિત્રતા. ૨ અભ્યંતર પવિત્રતા. સુખી જીવન બનાવાને બાહ્ય પવિત્રતા એ પણ એક કારણ છે. પોતાની રહેવાની જગ્યા સ્વચ્છ અને સુંદર રાખવી એ વ્યવહારમાં ઘણું જરૂરનું છે. ઘરને સ્વચ્છ રાખવા સાડા આસ વિશેષ ખર્ચ કરવાની જરૂર નથી પણ વિશેષ ચીવટની જરૂર છે. ઘરમાં અને ઘરની આસપાસ ગંદકી થવા દેવી નહિ. કોઈપણ જાતના જીવજંતુ ઉત્પન્ન થાય નહિ એને માટે કાળજી રાખવી. જાળાં અથવા કરોળીયાના ઘરો બાગવા દેવા નહિ. કપડાં સ્વચ્છ રાખવા. થુંકી વા ડાઘા પાડી ઘરને બગાડવું નહિ. વાસણ થોડાં પણ સ્વચ્છ રાખવા. સૂક્ષ્મ જંતુની ઉત્પત્તિ મેલ, ગંદકી અને કચરાથી થાય છે અને તેથી

સુખ યાને સુખી જીવન ગુજરવાનાં કારણો.

૨૮૫

વિવિધ પ્રકારના રોગો ઉત્પન્ન થઈ આપણને અને સમાજને નુકશાન થાય છે, એવું હાલના જંતુશાસ્ત્રના અભ્યાસીઓ કહે છે. શરીર પણ પવિત્ર રાખવું, એટલે એવી રીતનું રાખવું કે ખુદ્દી હવા શરીરનાં છિદ્ર દ્વારા શરીરમાં જઈ શકે.

સ્નાન કરવાનો ઉદ્દેશ ધ્યાનમાં રાખવા જેવો છે. અંધધ્રુદ્ધાથી પાણી ઢાળી નહાવાથી શરીર પવિત્ર થતું નથી એમ જ્ઞાનીઓનું કથન છે. જીવનને સુખી બનાવવાને બાહ્ય પવિત્રતાની પણ અગત્ય છે.

બાહ્ય પવિત્રતાની જેટલી અગત્ય છે તેથી વિશેષ અભ્યંતર પવિત્રતાની જરૂર છે. અભ્યંતર પવિત્રતા ઉત્તમ પ્રકારનાં સદાચરણથી પ્રાપ્ત થઈ શકે છે. પવિત્ર આચરણ વગરની બાહ્ય પવિત્રતાની કિંમત જગત કરતું નથી, અને જીવન સુંદર બનતું નથી. જીવનને સુંદર અને આનંદમય બનાવવાને બંને પ્રકારની પવિત્રતાની જરૂર છે.

૭ દુર્જન પરિહાર.

જીવનને સુખી બનાવવાને સજ્જન પરિચય અને દુષ્ટ જન પરિહારની ખાસ જરૂર છે. ખરાબ ચલણ વા વ્યસનોધાળા મિત્રોની સોબત જીવનને ખરાબ કરનાર છે. જગતમાં જેટલી જેટલી વ્યકિતઓ ખરાબ વ્યસન અને આચરણવાળી હાલમાં મોબુદ છે, તેમની આવી સ્થિતિની શરૂઆતનાં કારણો તપાસશું તો જણાઈ આવશે કે ખરાબ આચરણવાળાની મિત્રતાનું આ પરિણામ છે. જગતમાં સુખી અને આખરૂદ્ધાર જીવંતી ગુજરવાને ખરાબ સોબતથી દૂર રહેવાની ખાસ જરૂર છે. વડીલોએ મહા પરિશ્રમથી મેળવેલી લક્ષ્મી ખરાબ પુરૂષોને વારસામાં મળ્યા પછી થોડા જ કાળમાં જતી રહે છે અને તેવા લોકોની કઠંગી સ્થિતિ થયાના બનાવો જનસમાજનું સૂક્ષ્મ રીતે નિરીક્ષણ કરનારના બેવામાં અને જાણવામાં તરતજ આવશે. મોટા વૈભવમાં ઉછરેલાઓને નોકરી કરતાં પણ પેટ પુરતું ખાવાનું નથી મળતું, જેઓને ત્યાં લોકો નોકર રહેવા જાય તો નોકરી પણ આપે નહિ એવા લક્ષ્મીવાનના સંતાનોને બીજાઓને ત્યાં નોકરી કરી પેટ પુરું કરવાના બનાવો દૃષ્ટિગોચર થાય છે. આ સર્વ ખરાબ સોબતનું પરિણામ છે. વિદ્વાનોનું કથન છે કે સોબત સારાની કરવી; નહિંતો કોઈની પણ ન કરવી. દુષ્ટ જનની સોબત વા સહવાસ કરતાં એકલા રહેવું વધારે સારું છે.

સુખી જીવંતી ગુજરવાનાં અનેક કારણો હશે, પણ ઉપરનાં સાત કારણો તેમાં મુખ્ય છે. આ સાત કારણોનું ખરેખર મનન કરી તેનો અમલ કરવામાં આવશે તો ખરેખર જીવન સુખમય બન્યા વગર રહેશે નહિ. આ કારણો એવા પ્રકારનાં છે કે તે મેળવવાને ખાસ ખર્ચ કરવો પડે તેમ નથી. ફક્ત તેનો અમલ કરવાની ટેવ પાડવી જોઈએ. જો એક વખત તેનો અમલ કરવાની ટેવ પડશે તો પછી તેનું આચરણ કરવામાં હરકત આવશે નહિ.

૨૮૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

યુવાવસ્થાની શરૂઆતથી જ યુવકના લક્ષ ઉપર આ સાત કારણો આણી તેના ફાયદા તેને સમજાવવા જોઈએ. આ સદ્ગુણો યુવકોના સાચા મિત્ર સમાન છે. જેઓને પોતાનું જીવન સુંદર અને આનંદમય બનાવવું હોય તેઓએ આ ગુણો ખીલવવા પ્રયત્ન આદરવો જોઈએ. જ્ઞાનીઓએ બતાવેલા આ રસ્તે ચાલવાથી આપણે જરૂર સુખી જીવન ગુમારી શકશું, એવી દૃઢ શ્રદ્ધા રાખી તેનો અમલ કરનાર આ ભવ અને પરભવ સુધારી શકશે. આ ગુણોનો અમલ કરવાથી આત્મિક શક્તિ ખીલશે, આત્મિક શક્તિ ખીલવાથી જ બાહ્ય મોહક પદાર્થમાં સપડાઈ જવાશે નહિ અને પોતાનો તથા પોતાના કુટુંબનો ઉદ્ધાર થઈ શકશે. આ સદ્ગુણની ખીલવણીમાં ખી-જાની મદદની જરૂર નથી, પોતાની જાત ઉપર જ તે આધાર રાખે છે. જીવન સુખી અને સુંદર બનાવવાની ઇચ્છા કોને ન હોય? જો હોય તો આ સદ્ગુણો ઉપર વિચાર કરો અને જ્ઞાનીઓએ બતાવેલા રસ્તે ચાલો એટલે સુખ કદી પણ તમારી પાસેથી ખસશે નહિ. અસ્તુ.

વકીલ નંદલાલ લલ્લુભાઈ.

જૈન સાહિત્યનો પ્રચાર ક્યા ધોરણે કરવો જોઈએ ?

પુરાતનકાળમાં જૈનધર્મનું સામ્રાજ્ય ઘણું જ વ્યાપેલું હતું. કમે કમે તેમાં ઘટાડો થતો આવતાં વર્તમાનકાળે તેની સંખ્યા વિશેષ ઘટેલી છે અને હજી ઘટતી જશે એમ અનેક પ્રાણ વ્યક્તિઓ પાસેથી સાંભળવામાં આવે છે. આનાં કારણો અનેક છે તે પૈકી જૈન સાહિત્યનો પ્રચાર જે ધોરણે કરવો જોઈએ તે ધોરણે થતો નથી એ પણ એક ખાસ કારણ છે. તે બાબત આપણે યથામતિ વિચાર કરીએ.

જૈન સાહિત્યના મુખ્ય ચાર વિભાગ પાડી શકાય. દ્રવ્યાનુયોગ, ગણિતાનુ-યોગ, ચરણકરણાનુયોગ અને ધર્મકથાનુયોગ. આ ચાર પૈકી પહેલાં અનુયોગનું સ્વરૂપ પાછળ વિચારવા માટે બાકી રાખી બાકીના ત્રણ અનુયોગોનું સ્વરૂપ આપ-ણે વિચારીએ.

ગણિતાનુયોગમાં જૈન શાસ્ત્રોમાં અકૃત્રિમ પદાર્થો (નદી, દ્રહ, પર્વત, ક્ષેત્ર, નગર વગેરે) નું વર્ણન (જેને જૈન ભૂગોળ કહી શકાય) તથા તેનાં પ્રમાણો આપવામાં આવ્યાં છે. તેમજ સૂર્ય, ચંદ્ર અને શુક્રાદિની સંખ્યા, તેનું પ્રમાણ, તેની ગતિ (ચાલ) વગેરે (જેને જૈનજ્યોતિર્વિદ્યા કહી શકાય) નું વર્ણન આપવા-માં આવ્યું છે. આ અનુયોગ બાકીના ત્રણ અનુયોગને સહાયકારક છે, તેમજ મં-

જૈન સાહિત્યનો પ્રચાર કયા ધોરણે કરવો જોઈએ ?

૨૮૭

હિરની પ્રતિષ્ઠા અને અન્ય શુભ કાર્યો પણ આની મદદથી થઈ શકે છે. આ અનુ-યોગના અભ્યાસથી માણસની બુદ્ધિ ઘણી ખીલે છે, તેના જ્ઞાનથી આનંદ મળે છે અને તે (જ્ઞાન) કોઈ અપેક્ષાએ વિરાગનું કારણ પણ બને છે.

ચરણકરણાનુયોગમાં સાધુ અને શ્રાવકોએ પોતપોતાના ધર્મો કેવી રીતે પાળવા જોઈએ ? તેનું સ્વરૂપ બતાવવામાં આવ્યું છે, અને તે જાણવાથી તે બંને પ્રકારની વ્યક્તિઓ સૌ સૌની હરજોમાં સ્થિર થાય છે અને તેઓ જગતનું અનેક રીતે કલ્યાણ કરી પોતાનું જીવન અનુકરણીય બનાવી મહાપુરૂષોની સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરી શકે છે.

ધર્મકથાનુયોગમાં પૂર્વે થઈ ગયેલા ઉત્તમ પુરૂષો તથા સ્ત્રીસ્ત્રીઓનાં ચરિત્રો આવે છે. તેને સાંભળવાથી, વાંચવાથી તથા તે સંબંધી સ્થિર ચિત્તે વિચાર કરવાથી મનુષ્યો સદાચારી બને છે તથા યાંત્રિક બનવાનું બચે છે અને તે તે મનુષ્યો ઉપર બહુ માન પ્રકટ થાય છે. વળી તેના જેવા મનુષ્યો આ જગતમાં જે જે અંશે જોવામાં આવે છે તેના પ્રત્યે તે અત્યંત રાગ ધરાવે છે. આથી ગુણાનુરાગ પ્રકટે છે અને તેમ થવાથી પોતામાં ગુણો વધતા જાય છે અને દોષો ઘટતા જાય છે. એ પ્રકારે મહાન લાભ પ્રાપ્ત થાય છે.

હવે જે અનુયોગનાં જ્ઞાનથી મનુષ્યને આત્મા સંબંધી ઘણું જાણવાનું મળે છે અને જેથી તે સંસારમંઘનથી શીઘ્ર મુક્ત થઈ શકે છે તે દ્રવ્યાનુયોગ છે. આમાં આત્મા કર્મથી કેમ મુક્ત થઈ શકે છે ? કેમ લિપ્ત થાય છે ? કર્મના કેવા કેવા પ્રકારો છે ? જીવની ભિન્ન ભિન્ન સ્થિતિઓ શું શું કારણોથી થાય છે ? તેનું અનેક રીતિએ એવું સૂક્ષ્મ વર્ણન આપવામાં આવ્યું છે કે તેના લક્ષપૂર્વક અભ્યાસથી સદૃઢ અભ્યાસી સંન્યાસીઓ પામે છે, શ્રદ્ધાળુ બને છે અને તેના પ્રભુતા તીર્થ-કરાદિ મહાપુરૂષો તથા તેમનાં વચ્ચનો ઉપર તેને સચોટ શ્રદ્ધા બેસે છે. એટલે આ અનુયોગનાં જ્ઞાનનો જેમ વિશેષ પ્રસાર થાય તેવા ઉપાયો યોજવા એ બહુ હિતકર યોગ્ય છે.

આ ચારે પ્રકારનાં જૈન સાહિત્યનો પ્રચાર કરવા અર્થે એ કરવું જરૂરનું છે કે તેવા પ્રયોગના ભિન્ન ભિન્ન ભાષામાં તરજુમા કરી તેનો વિનામૂલ્યે કે અલ્પ મૂલ્યે જેમ બને તેમ સર્વ દેશોમાં ફેલાવો કરવો જોઈએ. તે સાહિત્યને અમુક એક બે ભાષામાં છુપાવી-ગોંધી રાખવાથી તે ઘણાઓના જાણવામાં આવી શકતું નથી. તેનું પરિણામ એ આવે છે કે તે જ્ઞાનનું અસ્તિત્વ ક્રમે ક્રમે ઘટતું જાય છે. જ્યારે તેને પ્રકાશમાં લાવવાથી અને ભિન્ન ભિન્ન ધર્મોના અનેક જિજ્ઞાસુ અનુયાયીઓ તેનો લાભ લે તેમ કરવાથી તેમાં રહેલી ખુબીઓ જગત સમજે છે અને વિચારદ્વારા તે તેના તરફ વળે છે-તેના ઉપર પ્રીતિ ધરાવે છે. આથી તેઓ વિચારજૈન બનતાં

૨૮૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પરિણામે તેમાંથી આચારજ્ઞેનો પણ થતા આવે છે. જ્ઞેનોની સંખ્યા વધારવાનું આ પણ એક ખાસ સાધન છે. આ પ્રસંગે ક્રિશ્ચિયન મિશનરિઓની પ્રવૃત્તિ તરફ ધ્યાન ખેંચવું અપ્રાસંગિક નહિ ગણાય. તેઓ તરફથી સ્ટેશને સ્ટેશને માણસો બહુ અલ્પ મૂલ્યે ચોપડીઓ વેચતા નજરે જોવામાં આવે છે અને મુસાફરો વખત બાળવાને બહાને તથા મૂલ્ય અલ્પ હોવાથી તે ખરીદે છે. જો કે આના વાંચનથી બધા વાચકો ક્રિશ્ચિયનો બની જતા નથી, પણ તેમના વિચારો તો જરૂર તેમના મગજમાં પ્રવેશવા પામે છે. આવા પ્રકારનું કોઈ પણ ધોરણે જૈન સાહિત્યના પ્રચારને અંગે સ્વીકારવું જોઈએ. જોકે અહીં આશાતના થવાનો ભય ઉભો થાય છે, પણ બુદ્ધિપી તુલામાં એક બાબત આશાતના મૂકાય અને બીજી બાબત તેથી થતો મહાન્ લાભ મૂકાય તો એ ચોક્કસ છે કે લાભવાળું છાગડું ઘણું નીચું નમી જાય; એટલે પછી એ ભયને અવકાશ રહે નહિ. કેમકે મોટો લાભ થતો હોય તો થોડા નુકશાનનો ભોગ આપવો પડે એ અપ્રશંસનીય ન ગણાય. વ્યવહારમાં તો વ્યાપારાદિ પ્રસંગોમાં એમ ખતરું જ હોય છે, એ દરેકના અનુભવની વાત છે. તે ઉપરાંત લેખકોએ લેખથી, ઉપદેશકોએ ઉપદેશથી અને વક્તાઓએ ભાષણથી જૈન સાહિત્યમાં રહેલા સૂક્ષ્મ યોગનો ફેલાવો કરવો એ ખાસ જરૂરનું છે.

આ સ્થળે એક જૈન મિશન સ્થાપવાની અગત્યતા તરફ જૈન સમૂહનું ધ્યાન ખેંચવું એ ખાસ જરૂરનું છે. જૈન મિશન સ્થાપાય અને તે દ્વારા જૈન તત્ત્વજ્ઞાનને સંગીન રીતે સમજવી શકે તેવા, લિખિત લિખિત ભાષાનાં જ્ઞાનવાળા અને વિચાર સાથે આચારવાળા ઉપદેશકો લિખિત લિખિત દેશોમાં મોકલવામાં આવે અને ત્યાં જૈને-તરોની સભા વચ્ચે તે તત્ત્વજ્ઞાન સમજાવવામાં આવે તો તેથી ઘણા લાભો થાય. મોટો લાભ તો એ થાય કે તેઓ જૈન ધર્મપ્રત્યે માન ધરાવતા થાય અને તેમ થવાથી તેઓ તેનો દ્વેષ તો ક્યારે પણ ન કરે. તે ઉપરાંત જૈન ધર્મ સંબંધી તીર્થના હક્કો માગવાના કે બીજા તકરારી સવાલો ઉભા થાય તે વખતે તેઓની સહાનુભૂતિ અવશ્ય મળે. મહુમ મી. વીરચંદ્ર રાઘવજીએ અને પંડિત લાલને અમેરિકા આદિ દૂર દેશોમાં જઈ જૈન ધર્મનો ફેલાવો કરવા જે પ્રયત્નો સેવ્યા છે અને તેથી જે લાભો થયા છે તે જાણ્યા પછી આપું મિશન સ્થાપવાની અગત્યતા સૌ કોઈ એક મતે સ્વીકારે એમાં શંકા જેવું નથી. માત્ર દરેકે આ બાબત મન ઉપર લેવી જોઈએ; કારણ કે જમાનાને અનુસરીને આચારજ્ઞેનો વધારવા સાથે વિચારજ્ઞેનોની સંખ્યા પણ વધારવાની ઓછી જરૂર નથી.

✽હાલની કેટલીએક પુસ્તક પ્રસારક અને પુસ્તક પ્રચારક સભાઓ મોટો

નોટ-આ લેખક “કેટલીએક પુસ્તક પ્રચારક સભાઓ” માટે પુસ્તકો છપાવી વેચી પૈસા કમાવાનું કાર્ય કરે છે અને પોતાને જોની અર્થે સંચય છે તે મહેસાણા ઐયરકર મંડળ પુસ્તકો મુદ્દલ કિંમતે વિના મૂલ્યે આપે છે એમ જણાવે છે, તો તેમની પરિચિત તે સંસ્થાની જેમ બીજી

બોધક સૂત્રો.

૨૯૯

ભાગે પુસ્તકો છપાવી વેચી પૈસા કમાવાનું જ કાર્ય કરે છે, એમ તેઓનું શરૂઆતનું અને હાલનું ભાંડોળ જોતાં સ્પષ્ટ જાણી શકાય છે. તેઓ જ જો સસ્તું સાહિત્ય પ્રસારવાનું લક્ષ્ય રહે તો પણ ઘણું સાઈં પરિણામ આવે. મહેસાણા જૈન શ્રેયસ્કર મંડળ જે જે પુસ્તકો પ્રસિદ્ધ કરે છે તે વિનામૂલ્યે કે પડતર ભાવે જ આપે છે, અને તેથી તેનાં પુસ્તકોનો ફેલાવો ઘણો જ થયેલો છે. જૈન બુકસેલરોને તો કાંઈજ કહેવા જેવું નથી; કારણ કે તેઓની તો આજીવિકા તે ધંધા ઉપર રહેલી છે. પણ સંસ્થાઓ કે મંડળો આ જાખત લક્ષ્ય રહે અને શ્રેયસ્કર મંડળનું અનુકરણ કરે તે બહુ ઈચ્છવા યોગ્ય છે; કેમકે જ્યારે તેઓનો ઉદ્દેશ પારમાર્થિક-જૈન સાહિત્યની સેવા કરવાનો-છે ત્યારે પરમાર્થના જ્ઞાને સ્વાર્થ સાધવો એ તેઓને માટે શોભા ભરેલું ન ગણાય.

અંતમાં જૈન સાહિત્યના પ્રચાર અર્થે શ્રીમાનો અને ધીમાનો, ઉભય સાથે મળી, પ્રયત્નશીલ થાય એમ ઈચ્છી આ ન્હાનો લેખ સમાપ્ત કરવામાં આવે છે.

માસ્તર દુર્લભદાસ કાલિદાસ.

બોધક સૂત્રો.

જો તમે માયાળુ વિચારો સેવવાની ટેવ કેળવશો તો તમારી વાણી સ્વતઃ માયાળુ થશે.

કંઈ પણ કહેવાનું હોવું તે બોલવા માટે સૌથી સરસ તૈયારી છે.

સદગુણ અને સત્કાર્યનો મૂલ્યવાન મુકુટ સૌ કોઈ ધારણ કરી શકે છે.

નિહંતુક બોલવું તે કરતાં કાંઈ ન બોલવું એ વધારે સાઈં છે.

જો આપણે કાયદાના જ્ઞાનની સાથે ઐક્ય સાધી શકતા નથી તો તે જ્ઞાન કેવળ ભારરૂપ ગણાય છે.

જો તમારે તમારો વખત નકામો ગાળવો હોય તો જે માણસ પોતાનો સમય નકામો ગુમાવવા ઈચ્છતો નથી તેની પાસે જઈને તમારો વખત વ્યતીત કરવા ઈચ્છા ન રાખો.

જે મનુષ્ય સ્વપ્રકાશમાં ઉભો રહે છે તે આખા જગતને અંધકારમય ધારે છે.

સંસ્થા કરે છે કે કેમ તેની માહેતી મેળવી, તે નામો પણ સ્પષ્ટ લખવા જોઈએ, તેમ નહીં કરવાથી બીજાને માટે તે ખરી તુલના કે ન્યાય નથી માટે આવી આખતો માટે માહેતી મેળવી લખવું જોઈએ.

પ્રકાશક.

૨૯૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આપણી વર્તમાન સ્થિતિ આપણા ભૂતકાળના વિચારો અને કાર્યોનું જ પરિણામ છે.

આપણે સત્ય અને અસત્યના પરિણામ જાણતા શીખવું જોઈએ અને પછી જ તે જોમાંથી પસંદગી કરવી જોઈએ.

જે માણસને બીજા લોકોમાં વિશ્વાસ નથી હોતો તેને કોઈ પણ કાર્યમાં કોઈની સાહાય્ય મળી શકતી નથી અને તેથી તે વિજય પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી.

ચારિત્ર્યનો વિકાસ એ જીવનનો પ્રથમ ઉદ્દેશ હોવો જોઈએ.

પ્રત્યેક આશિર્વાદ તમને દેવાદાર બનાવે છે. જ્યારે જ્યારે પ્રસંગ મળે ત્યારે ત્યારે તે દેવું વાળવા તમારે તત્પર રહેવું જોઈએ.

કેટલીક વખત નિર્ઘયતા મૂર્ખતામાંથી પરિણમે છે.

જ્યારે વિરક્તભાવ જાગૃત થાય છે ત્યારેજ આપણા ખરા જીવનની શરૂઆત થાય છે.

કાર્ય કરવામાં આપણે વધારે શાંતિ અને ધીરજ રાખીએ તો યોછી ભૂલો થવા સંભવ છે.

પ્રત્યેક વસ્તુને માટે ઉપકાર માનો. એમાં અપવાદ હોઈ શકેજ નહિ.

જગત્ પ્રતિક્ષણે વિકાસક્રમમાં આગળ વધે છે. તેમાં યથાશક્તિ મદદ કરો.

જે માણસ હમેશાં સરળ અને સહેલાં કાર્યોને શોધતો ફરે છે તે મુશ્કેલીઓમાંથી પસાર થવાનો આનંદ અનુભવી શકતો નથી.

જ્યારે કોઈ માણસ શોકાતુર હોય છે ત્યારે તેને સુખી અને આનંદી બનાવવાનો યત્ન કરવોતેના જેવો તેનો શોક દૂર કરવાનો અન્ય કોઈ અકસીર ઉપાય નથી.

આપણી આસપાસના લોકો વધારે સાફ જીવન વહન કરે તે માટે તેઓને મદદગાર થવું એ આપણા દેશની સેવા કરવાનો વ્યવહારિક માર્ગ છે.

જે માણસ તદ્દન ગંભીર રહે છે તે હાંસીને પાત્ર બને છે.

આગામિ કાળમાં મૃત્યુનું નામનિશાન નહિ રહે; તેથી રૂઢન, વિલાપ અને આધિ વ્યાધિ અદ્વિત્ય થશે.

સ્વર્ગમાં મનુષ્યના દરજ્જાનું માપ તેણે પૃથ્વીપર કરેલાં કાર્યોથી થઈ શકે છે.

શુભાશુભ કાર્યોનો ખદતો માણસોને છેવટે જરૂર મળે છે.

તમારામાં રહેલું સાફ બીજાને આપવું તે તમારાપ્રતિ સારાને આકર્ષવાની ચાક્કસ રીત છે.

નૈસર્ગિક રીતે જીવન નિર્વહન કરવામાં અને સર્વને સહાવામાંજ ખરૂં સૌજન્ય રહેલું છે--નહિ કે પવિત્ર વચનોમાં.

બોધક સૂત્રો.

૨૮૧

મુખાઈભરેલા ટીકાયુક્ત નિર્ણયો કરવાનું બંધ કરો.

તમે ઇચ્છો તેવી તમારી જાતને બનાવવાની તમારામાં શક્તિ રહેલી છે.

જો આપણે ઉચ્ચગામી થઈએ તો આપણી આસપાસ રહેલા સર્વને આપણે ઉચ્ચ બનાવી શકીએ અને જો અધોગામી થઈું તો આપણે સર્વને અધોગતિની ગતિમાં ઘસડી જઈું.

તમારા ચહેરાપર હાસ્યની છટા સહિત નિદ્રાધીન બનો; તેનાથી તમારો ચહેરો સુંદર થશે અને તમારી પ્રકૃતિ આનંદી બનશે.

જેનો આપણે નિરંતર વિચાર કર્યા કરીએ છીએ તેવા જ આપણે થઈએ છીએ.

આપણામાંના ઘણાખરા તો દીર્ઘ સમય સુધી ભૂલ અને ગેરવર્તણૂક ભરેલું જીવન વ્યતીત કરતા દૃષ્ટિગોચર થાય છે.

તમે ઉચ્ચતર કાર્યો માટે પાત્રતા બતાવશો તો કુદરત તેવાં કાર્યો તમારા માટે નિયત કરશે જ.

એક શુભ વિચારથી માત્ર ચહેરો બદલાઈ જાય છે એટલુંજ નહિ પણ આખા શરીરમાં રૂપાંતર થઈ જાય છે.

એક તેજસ્વી ચહેરો અનેક કિંમતી રત્નો કરતાં વધારે કિંમતી છે, અને તેથી જ તે વિરલ છે.

આપણે કંઈક સારું કર્યું છે તે અભિજ્ઞાનથી મૃત્યુની ભયંકરતા કંઈક અંશે ઓછી થાય છે.

જેઓએ મહાન પરાક્રમ ભરેલાં કાર્યો બજાવ્યા હોય છે તેઓને મોટી મુશીબતોમાંથી પસાર થવું પડ્યું હોય છે.

જેમ આપણને આનંદી લોકોના સહવાસથી વિશ્રાંતિ મળે છે તેમ આપણે પણ આપણા સહવાસથી બીજા લોકોને વિશ્રાંતિ આપવી જોઈએ.

આપણાં જીવનનું માપ, આપણા શ્વાસોશ્વાસથી નહિ, પણ આપણાં કાર્યોથી થાય છે.

જો તમે મુખ ઉપર મંદ હાસ્યસહિત ઉન્નતિના ગિરિ ઉપર આરોહણ કરવાનું શરૂ કરશો તો ઘણી જ રહેલાઈથી શિખર ઉપર પહોંચી શકશો.

મનુષ્યજીવન અનેક પ્રસંગોથી ભરપૂર છે. પ્રત્યેક સંયોગ અને બનાવને ઉન્નતિના શિખરપર પહોંચવાના પગથીયારૂપ બનાવી શકાય છે.

આ જગતમાં માણસો જે કંઈ ભલું કરે છે તે જ તેઓનું ખરૂં દ્રવ્ય છે. પ્રત્યેક મનુષ્યનાં હૃદયમાં જે સારૂં રહેલું છે તે જાણવા સદા યત્ન કરો.

૨૯૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પંડિત જ્યેષ્ઠદાસને સુચના.

વ્યાખ્યાન વાચરૂપતિ, શ્રીમાન સુનિરાજ શ્રી લખિધવિજયજી મહારાજે પંડિત જ્યેષ્ઠદાસને હાંદી ભાષામાં એક હેન્ડબીલ કાઢી કેટલાક પ્રશ્નો તેમના ભાષણ સંબંધી પુછ્યા છે. તેનું હું કામાં ગુજરાતી ભાષાંતર કરી નીચે મુજબ તે આપવામાં આવેલ છે.

- ૧ જેમ હુંદીઆ લોકો શ્રી પંચાગીનો ત્યાગ કરી કેવળ મૂળ માત્ર-૩૨ સુત્ર માને છે તેમ તમે માનો છો કે, પંચાગી સહિત, ૪૫ આગમ માનો છો ?
- ૨ શાશન પ્રભાવક સુવિહિત ગચ્છના ધોરી શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય શ્રી અભયદેવસૂરિ શ્રી મલયગિરિ મહારાજ, શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિ, શ્રી ધર્મધોષસૂરિ, શ્રી રત્નશેખરસૂરિ, શ્રી વિજયહીરસૂરિ, શ્રીમદ યશોવિજયજી ઉપાધ્યાય, આદિ અનેક મહાત્માઓના કરેલ ગ્રંથો સૂત્રાનુસાર હોવાથી જૈન સમાજ સૂત્રવત માને છે તેને તમે પ્રમાણ માનો છો કે નહિ. !
- ૩ પ્રથમના સમયમાં મંદિરોને ખારણાં નહોતાં, અને મંદિરો શહેરમાં નહિ પરંતુ જંગલમાં હતાં એ વિષયને સાબીત કરવાને માટે તમારી પાસે કયા સૂત્રનો પાઠ છે ?
- ૪ પરમાત્માની પુજનને તમે માન્ય રાખો છો કે નહિ. !
- ૫ તાંત્રિક યુગ, કયા સંવતમાં અને કયા પુરૂષથી શરૂ થયો અને તાંત્રિક શબ્દનો શું અર્થ કરો છો ?
- ૬ તા-૨૦ મી એપ્રિલના જૈન પત્રમાં તમોએ આપેલું ભાષણ જરાખર છે કે તેમાં કાંઈ ફરક છે !
- ૭ દેવદ્રવ્યના વિષયમાં તમોએ આપેલ ભાષણ વિરોધવાળું છે એમ કેટલાક કહે છે તો તમને ઊચીત છે કે, તમારા પોતાનું મન્તવ્ય જાહેર કરો કે તમો મૂર્તિપુજક શ્વેતામ્બરી ધર્મની પૂર્ણ શ્રદ્ધા રાખો છો ? કે ખીજ ?

ઉપરના પ્રશ્નોનો તમારા હસ્તાક્ષરથી નિર્ણય નહિ કરો ત્યાં સુધી આરિતક લોકો તમારી વાતો ઉપર વિશ્વાસ રાખશે નહિ.

સ્વર્ગગમન.

દેશ પંજાબમાં આવેલા લુદીહાણા શહેરમાં ગુજરાતી વૈશાખ વદિ ૧૩ ના દિવસે સુનિરાજ શ્રી ચંદનવિજયજી મહારાજ લગભગ ૧૦૦ સો વર્ષની નજીક અવસ્થાએ સ્વર્ગગમન કરી ગયા છે. શ્રી જીરેરાયજી મહારાજના શિષ્ય સમુદાયમાં આવડી મોટી ઉમરના આ છેલ્લાજ સાધુ મહાત્મા હતા. તેમણે શ્રી આત્મારામજી મહારાજ ઉર્ફે શ્રી વિજ્યાનંદ સૂરીશ્વરની સાથે હુંદક મતનો ત્યાગ કર્યો હતો. જાતીના તેઓ અગ્રવાલ વાણીયા હતા અને જન્મસ્થાન ખીનોલીની આસપાસમાં હતું. તેઓ ધણાજ સરલસ્વભાવી શાંતમૂર્તિ ક્રિયાપાત્ર મહાત્મા હતા. તેમણે શ્રીમત્ પરમપૂજ્ય સુનિરાજ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજ સાહેબ સાથે શ્રી સમેતશીખરજીની યાત્રા કરી હતી અને કલકત્તા મુર્શીશિખાદ સુધી વિહાર કર્યો હતો. શ્રી સિદ્ધાચલાદિ તીર્થોની યાત્રા કરી તેમણે પંજાબ દેશમાં ઘણી વખત મુસાફરી કરી હતી ઘણે ભાગે તેઓ દીક્ષીની આજીવન બાગડોશમાં ખીનોલી અને ખીવાઇ વિગેરે ગામોમાં વિચરતા હતા. આવા મહાન વયો-વૃદ્ધ સાધુ મહાત્માની જૈનોમાં ખાટ પડી છે. તેઓના આત્માને પરમ શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાનો ચોવીશમો વાર્ષિક મહોત્સવ અને જયંતી. ૨૯૩

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગરનો ચોવીશમો વાર્ષિક મહોત્સવ અને જયંતી.

આલતા માસ જેઠ શુદ્ધ ૭ ના રોજ ભાવનગરમાં આ સભાની વર્ષગાંઠ નીમીત્તે અને જેઠ શુદ્ધ ૮ ના રોજ શ્રી સિદ્ધાયજી ઉપર સ્વર્ગસ્થ મહાત્મા શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરિ (આત્મારામજી મહારાજ) ની સ્વર્ગવાસ તિથિ નિમિત્તે નીચે મુજબ મહોત્સવો કરવામાં આવ્યા હતા.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાને સ્થાપન થયા ત્રેવીશ વર્ષ પુરા થઇ ચોવીશમું વર્ષ શરૂ થયે છે આ માસની શુદ્ધ ૭ ના રોજ સભાની વર્ષગાંઠ હોવાથી આ ઉત્તમ પ્રસંગને માટે પ્રથમ આમંત્રણ પત્રિકાઓ છપાવી બહાર ગામના મેમ્બરોને મોકલવામાં આવી હતી.

જેઠ શુદ્ધ ૭ ના રોજ દરવર્ષ મુજબ વાર્ષિક મહોત્સવ સભાને મકાનને ધ્વજ પતાકા તોરણોથી શણગારી, તેમાં પ્રથમ સ્વર્ગવાસી પૂજ્યપાદ ગુરુજીશ્રીની છબી પધરાવી વામદેવના સહાસ્રોત્સવ સવારના સાડા આઠ વાગે પૂજન કર્યું હતું ત્યારબાદ નવવાગે પ્રભુને પધરાવી મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજ કૃત એકીશ પ્રકારી પૂજન બજાવવામાં આવી હતી; જે વખતે મેમ્બરો ઉપરાંત અન્ય ગ્રહસ્થોએ પણ સારી સંખ્યામાં હાજરી આપી હતી. ત્યારબાદ જેઠ શુદ્ધ ૭ ના રોજ સાંજની ટ્રેઇનમાં આ સભાના શુમારે ૪૦ મેમ્બરો શ્રી સિદ્ધાયજી ગયા હતા.

જેઠ શુદ્ધ ૮ ના રોજ સવારના પ્રથમ ટુંગર ઉપર મોટી ટુંકમાં ન્યાં સ્વર્ગવાસી ઉક્ત મહાત્માની મૂર્તિસ્થાપન કરવામાં આવેલી છે, ત્યાં પૂજન કરવામાં આવી હતી. અને તેજ દિવસે ગિરિરાજ ઉપર શ્રી આદિશ્વર ભગવાન, શ્રી પુંડરિકજી મહારાજ, શ્રી શાંતિનાથજી મહારાજ, પાદુકા અને શ્રી આત્મારામજી મહારાજની મૂર્તિને સુંદર આંગી રચવામાં આવી હતી. અને યાત્રા પૂજન ભાવના વગેરે ઉત્તમ કાર્યો કરવામાં આવ્યા હતા તેમજ શ્રી પંચતિથેની પૂજન (મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજ કૃત) બજાવવામાં આવી હતી, અને સ્વમીવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું. અને તે ગુરુભક્તિના કાર્યમાં ત્યાં ખીરાજમાન પ્રવર્તકજી મહારાજ શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજ તથા શ્રીમાન હંસવિજયજી મહારાજ તથા પંચાસજી શ્રી સંપત્તિવિજયજી મહારાજે ભાગ લઇ ગુરુભક્તિ કરી હતી.

ખંભાતમાં ઉજવાયેલ જયંતી.

જેઠ શુદ્ધ ૮ ના રોજ શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરિની જયંતી જૈન શાળાના હોલમાં શ્રી જૈન સભા તરફથી ઉજવવામાં આવી હતી ઉક્ત જૈનશાળાના સેક્રેટરી અંબાલાલ જે. જાલે ઉક્ત મહાત્માનું જીવન ચરિત્ર કહી સંબળાવ્યું હતું. તથા મી. રતનલાલ છોટાલાલે તેમના જીવનમાં નીકળતો સાર કહ્યો હો. વિદ્યાર્થીઓએ સ્તુતિ કરી હતી. પૂજન બજાવવામાં આવી હતી વગેરે ગુરુ ભક્તિના કાર્યો કર્યા હતાં.

સુરતમાં ઉજવાયેલી જયંતી.

સુરત-છાપરીયાશેરીમાં જેઠ શુદ્ધ ૮ ના રોજ શ્રીમાન પૂજ્યપાદ વિજયાનંદસૂરિ (આત્મારામજી મહારાજ) ની જયંતી તેઓશ્રીના પ્રશિષ્ય મુનિરાજશ્રી લખિવિજયજી મહારાજના

૨૯૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ઉપદેશથી ઉજવવામાં આવી હતી. ત્યાંના શેઠ ચુનીલાલ વિમળચંદના ઉપાશ્રયમાં સવારના નવ વાગે ચતુર્વિધ સંઘ એકઠો થયો હતો. પ્રથમ છત્રીને પૂજન કર્યા બાદ પીમાન મોહનલાલજી મહારાજના શિષ્ય શ્રી ખાંતિમુનિ તથા મુનિરાજ શ્રી લખિંધવિજયજી મહારાજે મંગળાચરણ તથા કેટલુંક વિવેચન કર્યા બાદ પુરૂષોત્તમ જયમઝ રાઠોડે તથા મોહનલાલભાઈએ સ્તુતિ કર્યા બાદ શ્રી મંગીલાલ આણંદચંદે ઉક્ત મહાત્માના ચરિત્રનું વર્ણન કરી ખતાવ્યું હતું. ત્યાંના દેરાસરમાં પૂજન જણાવવામાં આવી હતી. તથા આંગી ભાવના વગેરેથી ભક્તિ કરવામાં આવી હતી.

ખીવાણદી (મારવાડ) માં જયન્તિ ઓચ્છવ.

પ્રાતઃસ્મરણીય પરમપૂજ્ય ન્યાયામોનિધિ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયનાનંદસૂરીશ્વરજી-આત્મારામજી મહારાજની જયન્તિ-સ્વર્ગવાસતીથિ-જેઠ સુદિ અષ્ટમીને દિવસે હોવાથી જૈન ધર્મશાળા માં એક વિશાળ મંડપ રચવામાં આવ્યો હતો. અને ધ્વજ પતાકાથી શણગારવામાં આવ્યો હતો.

નવ વાગતાં પૂજ્યમુનિ મહારાજશ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજ સાહેબ સપરિવાર પધારતાં તેવણને જયધ્વનિની ઘોષણાથી વધાવી લેવામાં આવ્યા હતા.

વિદ્યાપ્રેમી પૂજ્ય મુનિમહાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજના પ્રમુખપદે બિરાજ્યા બાદ વિજયપુર-મારવાડ વાલા શેઠ ઝવેરચંદભાઈએ એકત્ર થવાનું કારણ કહી ખતાવ્યું. પછી મુનિરાજ શ્રી વિદ્યાવિજયજી મહારાજે પોતાની મધુર હિન્દિભાષામાં છટાદાર ભાષણ આપી જણાવ્યું હતું કે ખરા દેશભક્ત મહાત્મા એવાજ થવા જોઈએ જેઓએ પંજાબદેશમાં ઉત્પન્ન થઈ પ્રથમ એ દેમનેજ સુધારી પછી મારવાડ ગુજરાત વિગેરે સુધાર્યા પછી મુનિશ્રી સમુદ્રવિજયજીએ જુરસાદાર ભાષણ આપી જણાવ્યું હતું કે—

મરહમ આચાર્ય-મહારાજશ્રી વિજયનાનંદસૂરીશ્વરજી આત્મારામજી મહારાજે આ વીસમી સદીમાં જો જૈનધર્મની રક્ષા ન કરી હોત તો આજે જૈન સમાજની શી દશા થાત તે હું કહેવાને સમર્થ નથી.

મરહમ આચાર્ય મહારાજે અપૂર્વ અનેક ગ્રંથ રચના કરી જૈન સમાજપર જે અનહદ ઉપકાર કરેલ છે તેનું વર્ણન કરવું અશક્ય છે.

જો આ મહાત્મા આ સમયમાં મોજૂદ હોત તો જૈન સમાજ માટે અનેક કાલેજો ખુલી થઈ હોત. પશ્ચાત્ મરહમ ગૃહસ્થોને સાવધાન કરી કહ્યું હતું કે આપણે હવે ઉદાસ થવું જોઈએ નહીં, આપણા સમાપતિજી (શ્રી ૧૦૮ શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજજી) એ મરહમ જગદવિખ્યાત શ્રી આચાર્યશ્રી આત્મારામજી મહારાજના વિચારોને પરિપૂર્ણ કરવા માટેજ માનો અવતાર ધારણ કર્યો છે.

અંતમાં મારવાડી ગૃહસ્થોને સંબોધીને જણાવ્યું હતું કે હવે આપની દશા પલટવાની તૈવ રીમાં છે આપના અજ્ઞાનરૂપી અન્ધકાર નષ્ટ થવાને સમય નજીક આવી પહોંચ્યો છે, આપના અજ્ઞાનરૂપી તિમિરને દૂર કરવા માટેજ આ સૂચ આવી પહોંચ્યો છે આ સૂચે ગુજરાત, કાઠીયાવાડ સો ઠંદેશ વિગેરે દેશોમાં અજ્ઞાન તિમિર દૂર કરવા માટે મુંબઈ વિગેરે અનેક શહેરોમાં જ્ઞાન સંસ્થાઓ સ્થાપન કરવી આપણા પ્રયત્ન પુણ્યોદયથી આ સાલમાં મરદેશમાં ઉદય થયો છે એજ મરદેશની ઉત્પતિની નિશાની છે, પછી સાદડી નિવાસી ભાઈઓ-શ્રી સંઘ-ને ધન્યવાદ આપી

વર્તમાન સમાચાર.

૨૯૫

અત્રેના ભાઈઓને સૂચના કરી હતી કે આપ ઉદાર દીલથી ગોડવાડ જૈન વિદ્યાપ્રચાર-ફંડમાં તન-મન-ધનથી સહાય આપી અવશ્યમેવ પુણ્ય ઉપાર્જન કરશો.

પછી અત્રેના રહેવાસી પ્રતાપમલ જૈને કેટલીક વાતો મરહૂમના પગલે ચાલવાની વિદ્યા-પ્રચારકની તીવ્ર લાગણીથી છટાદાર જણાવી હતી. પછી વિગ્નપુરવાળા શેઠ ઝવેરચંદભાઈએ મરહૂમ આચાર્ય મહારાજે જૈન તેમજ જૈનેતર તથા પાશ્વિમાત્યવિદ્યાનો પર અપૂર્વ અનેક ગ્રંથ ખનાવી જે જે અનહદ ઉપકારો કર્યા છે તેનું સંક્ષેપથી દિગ્દર્શન કરાવી કન્યાવિક્રય ન કરવા વિશે છટાદાર બોધ આપ્યો હતો. તેની અમર શ્રોતાઓ પર બહુજ સારી થઈ આવી હતી.

ખીન કુધારોનો સુધારો કરવા પોતે સાધર્મીભાઈ હોવાથી પોતાના સાધર્મીભાઈઓને નમ્ર પ્રાર્થના કરી હતી.

અંતમાં સભાપતિજી સાહેબે પોતાની રસીલી મધુર હિન્દિભાષામાં મનોહર ભાષણ આપ્યું હતું. જેમાં ભાષણની પ્રારંભમાં જે ગાયત્રી દર્શાવે આપ્યું હતું તે ખરેખર મનન કરવા યોગ્ય છે.

આત્માની અંદર જે રહેલી શક્તિ તે પણ પ્રયોગ વિના પોતાને અને અન્ય પ્રાણીઓને કાંઈ પણ ઉપયોગમાં આવી શક્તિ નથી.

આ દર્શાવે સવિસ્તાર સમજાવી આજકાલ શેની જરૂરીયાત છે. વિદ્યા-સંપ વિગેરે વિષયોપર સમયાનુસાર અછીરીતે સમજાવી સભાસદોને આનંદ આપ્યો હતો.

આખરે જયન્તિ નાયક શ્રી વિજયાનંદસૂરીશ્વરજીની જય બોલાવી ખારવાગતાં સભા વિસર્જન થઈ હતી.

આ શુભ પ્રસંગે પાલીથી મહારાજ સાહેબના દર્શનાર્થે તેમજ ચોમાસાની વિનતી માટે આવેલ શેઠ ચંદમલજી છાજેડ આદિભાઈઓએ પ્રભાવના કરી લાભ લીધો હતો.

બપોરે મરહૂમ જયન્તિ નાયક શ્રી આત્મારામજી મહારાજ કૃત નવપદજીની પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી.

ધણી હાઈનો વાતો એ છે કે અત્રે ધણા વર્ષોથી ચાલતો આવેલ ટંટો આ જયન્તિના સમયે નાબુદ થયો છે, જેથી જયન્તિની તુરત સાર્થકના થઈ છે. **इत्यलम्.**

વર્તમાન સમાચાર.

खीवाणदी (मारवाड)में संप. तीस वर्षके टंटेका मुह काला.

प्रातः स्मरणीय मरहूम जैनाचार्य १०८ श्री मद्वियानंद सूरि-आत्मा-रामजी महाराज के प्रशिष्य मुनि महाराज श्री वल्लभविजयजी सादडीमें शुरू किये गोलवाड जैन विद्याप्रचारक फंडकी पुष्टिका उपदेश देते हुए ग्रामानुग्राम विचरते हुए गाम खीवाणदीमें जेठ सुदि १ शुक्रवारको पधारे थे. आपने उपदेश द्वारा श्रावक समुदायको विद्याप्रेमी बनाये. दो रकमे भरी गई. बाद में कुछ कारणसे रकम भरनी अटक गई. सबब कुसंप के छोटे म्होटे पांचतड

२८६

श्री आत्मानंद प्रकाश.

केवल ओसवाल भाइयोंये पाए गए, खुशीकी बात है कि गुरुमहाराजकी जयंतीका मौका पाकर महाराजश्रीने संपकी तरफ खास सबका मन आकर्षित किया. सबको सचोद असर हुई, सबका दिल पिगल गया. सबने मिल दस्तखन कर दिये कि गुरुमहाराज जो कुछ आज्ञा फरमावें, हम सबको सादर मंजूर होगी.

गुरुमहाराजने भी दो दिन आहारपानीकी भी परवाह नकर बड़े परिश्रमसे सबकी बात जुदा जुदा सुनकर जेठ सुदि नवमीकों शनीवारको पांच बजे बड़ा लंबा चौड़ा फैसला लिखकर सुना दिया. मूल मुद्दा धजाके उपर साथिया करनेका था. और इसीकी बदौलत तीस सालसे गाममें टंटा चल रहा था. अदालतीकाई वाहभी हो चुकी थी. मगर निपटारा नहीं हुआ गामका कहना कि जो बोली बोले उसका साथिया होना चाहिये, चौवटिया—कारभारीका कहना कि हमेश हसे हमही करने आए हैं करेंगे. महाराजने इस कांटेको थोडेमें ही निकाल फेंक दिया. और तीस वर्षके टंटेका मुद्दा काला कर दिया, सब भाईयोंका मुख उज्ज्वल हो गया. सबके चहेरे परनूर वर्षने लगा. सबके मुखसे जय जय ध्वनी निकलने लगी.

महाराजसाहेबके चुकादेका सार.

बोली वालेका साथिया, पहला होवे और चौवटियेका दूसरा होवे. बोली पांच रुपैयेसे कम न होनी चाहिये.

अगर बोली पांचसे कम होगी या बिलकुल न होगी. उस वक्त चौवटिया ही साथिया करेगा. इस बातको सबने सहर्ष स्वीकारली और श्री महावीर स्वामीकी जय बुलाकर, सभा विसर्जन हुई.

महाराजश्रीने आजरोज शिवगंजकी तर्फ विहार किया है वहांसे फिरने हुए चौमासाके लगभग सादडीमें जा बिराजेंगे. अब यहभी उमीद है कि खडी रही टीप आगेको चलेगी. जेठ सुदि दशमी रविवार.

आपका झवेरचंद.

बीजापुर (मारवाड)वाला.

નીચેના ગ્રંથો છપાવવા માટે (ભાષાંતર) તૈયાર થાય છે.

(પ્રસિદ્ધ કરવા માટે—જ્ઞાનોદ્ધારના કાર્યના ઉત્તેજન માટે સહાયની અપેક્ષા છે.)

૧. શ્રી દાનપ્રદીપ (મહોપાધ્યાય શ્રી ચારિત્રગણી કૃત) દાનગુણનું સ્વરૂપ (અનેક કથાઓ સહિત) જણાવનાર.
૨. શ્રી મહાવીરચરિત્ર (શ્રી નેમીચંદ્ર સૂરિકૃત) આ ગ્રંથ ઘણો પ્રાચીન છે. બારમા સૈકામાં તે લખાયેલ છે. પાટણના ભંડારની તાડપત્રની પ્રત ઉપરથી અમોઝે મૂલ છપાવેલ છે. અપૂર્વ ચરિત્ર છે.
૩. શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર (શ્રી જ્ઞાનસાગરસૂરિ કૃત) અપૂર્વ ચરિત્ર.
૪. શ્રી ઉપદેશ સમ્પતિકા (શ્રી સોમધર્મગણિ વિરચિત)
૫. શ્રી ધર્મપરિક્ષા (અપૂર્વ કથાનક ગ્રંથ)
૬. સંબોધ સપ્તતિ—શ્રી રત્નશેખરસૂરિ વિરચિત અનેક ધર્મની હકીકતો જણાવનારો ગ્રંથ.

ઉપરના ગ્રંથો રસિક, બોધદાયક અને ખાસ પઠનપાઠન કરવામાં ઉપયોગી છે; તેટલુંજ નહિ પરંતુ વાચકોને આનંદ સાથે ધર્મનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય તેવા છે. દરેક ગ્રંથોનું ગુજરાતી ભાષાંતર તૈયાર થાય છે. દ્રવ્ય સહાયની અપેક્ષા (જરૂર) છે. જ્ઞાનોદ્ધાર કરવાના ઉત્સાહી બંધુઓએ આવા જ્ઞાનોદ્ધારના કાર્યને સહાય આપી મળેલ લક્ષ્મીને સાર્થક કરવાનું છે, વર્તમાન મમયમાં ધર્મના આવા સારા સારા ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ કરી, કરાવી ધર્મનો ફેલાવો તે વડે કરવાની આ અમૂલ્ય તક છે. વળી બહોળા પ્રમાણમાં તેના ખર્ચ મુનિમહારાજઓ, સાધ્વીમહારાજ અને જ્ઞાનભંડાર વિગેરેને (વગર કિંમતે) ભેટ અપાય છે. સહાય આપનારને તે લાભ સાથે તેનો જે નફો આવે તે તેવાજ જ્ઞાનખાતામાં ઉપયોગ થાય છે જેથી લાભ લેવા જેવું છે.

શ્રી શત્રુંજય મહાતીર્થ સ્તવનાવલી.

પરમ પવિત્ર શ્રી શત્રુંજય તીર્થની યાત્રા અને ભક્તિ કરવાના એક સાધન નિમિત્તે અમોઝે આ બુક પ્રસિદ્ધ કરી છે. જેમાં પ્રચલીત અને નવીન અનેક ચૈત્યવંદન, સ્તુતિ, નામ વર્ણન, સ્તવનો વગેરેનો સંગ્રહ કરવામાં આવેલો છે. સાથે નવાણું પ્રકારી પૂજા બે શ્રીમદ્ વીરવિજયજી મહારાજ તથા મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજ કૃત દાખલ કરવામાં આવેલ છે. પોકિટમાં રહી શકે માટે કદ લઘુ કરવામાં આવેલ છે, સાથે યાત્રાના પર્વ દિવસોનું વર્ણન પણ આપવામાં આવેલ છે. ઉંચા કાગળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી ટાઇપમાં શુદ્ધ રોતે છપાવામાં આવેલ છે. ટાઇટલ (પુઠું) પણ રંગ બે રંગી સુંદર બનાવવામાં આવેલ છે. પરમ પવિત્ર આ તીર્થની યાત્રા અને ભક્તિ કરનારા બંધુઓ માટે એક ઉત્તમ સાધન અને યોજના કરવામાં આવેલ છે. મુદ્દલથી પણ કિંમત ઓછી રાખવામાં આવેલ છે. કિંમત ચાર આના પોસ્ટેજ બુદ્ધુ અમારે ત્યાંથી મળી શકશે.

આ સભામાં નવા દાખલ થયેલા માનવંતા સભાસદો.

- ૧ શેઠ સારાભાઈ વાડીલાલ ઝવેરી. રે૦ અમદાવાદ, હાલ મુંબઈ પે. વ. લાઇફ મેમ્બર.
- ૨ વોરા ચંદુલાલ સૂરજમલ રે૦ પાટણ, હાલ ભાવનગર પે. વ. વા. મેમ્બર.

પુસ્તક વાંચન.

“ પુસ્તકો સન્નિવૃત્તિની ગરજ સારે છે. પુસ્તકોની જોને મૈત્રી હોય છે તેને જંગલમાં પણ મંગળ થાય છે. પુસ્તકો સાચા મિત્રો છે. આપણા મિત્રો આપણને ખુશ કરવા તરફની વૃત્તિ વિશેષ રાખે છે, કડવું મનાવનારા અને સાચું બાખનારા મિત્રો બહુ જ વહે જ મળે છે, પણ પુસ્તકોમાં જે લખાણું તેજ વંચાણું થાય છે. આપણે ખુશ થઇશું કે દિલ્ગીર, આપણે ધનાઢ્ય છીએ કે ધનહીન, આપણે સત્તાધીશ છીએ કે સત્તા-વિહીન, આપણે મોટા છીએ કે નાના તેની લેશ પણ પરવા વગર આ મિત્રો હમેશાં એક જ વાત આપણને કહી શકે છે.

પુસ્તકો અસંખ્ય હોવાથી પુસ્તકની પસંદગી દરેક માણસને આવશ્યક રીતે કરવી પડે છે. નીચ લાવનારોનું પોષણ કરી, અનિષ્ટ આનંદમાં નિમગ્ન કરાવી, વાંચકની અધો-ગતિ કરનારા પુસ્તકો તો હમેશાં વર્જ્ય છે. તે જમ્મે તેટલાં રસિક હોય તો પણ ત્યાજ્ય છે. એમ ન સમજવું કે તેમાંનો રસ ઝીલી શકી તેમાંના રહસ્યનો આપણે અહિંકાર કરી શકીશું. સંગતિદોષ હમેશાં લાગવાનોજ. સ્પેન દેશની એક કહેવત છે કે “ વરુઓમાં રહો ને તમે ધુરંદરતાં શીખશો. ” અસાધુ પુસ્તકોને સેવો અને તમે અસાધુ બનશો.

સાધુ પુસ્તકો એ પ્રકારનાં વર્ણુવી શકાય. ઉપયોગી પુસ્તકો અને આદર્શપૂર્ણ પુસ્તકો. ઉપયોગી પુસ્તકોનું વાંચન ઇષ્ટ છે, પણ તે ઉપયાગ પુરતુંજ. જોતલે અંશે ઉપ-યોગ તેટલે અંશે વાંચન. આદર્શપૂર્ણ પુસ્તકોનું વાંચન, પુનઃ વાંચન, પુનઃપુનરપિ વાંચન-મનન, પુનર્મનન, પુનઃપુનરપિ મનન મનુષ્યને પોતાની સંસ્કૃતિ માટે ઘણું આવશ્યક છે. અમૃત જમ્મે તેટલું લેવામાં આવે તો પણ તેથી સંતોષ થતો નથી અને જેમ જેમ વધારે લેવામાં આવે તેમ તેમ વધારે લાલ મળે છે, તેવીજ રીતે આદર્શપૂર્ણ પુસ્તકોના અહર્નિશ સેવન વિષે પણ છે. કહેવામાં આવે છે કે સંતોષમાં પરમ સુખ છે. હું કહું છું હીક છે, પણ એક વસ્તુમાં મનુષ્યે કદાપિ સંતુષ્ટ બનવું ન જોઇએ; એક અસંતોષ હમેશા ઇષ્ટ છે, એ અસંતોષ જ્ઞાનનો, પુસ્તક-પરિશીલનનો, ઉત્તમ લેખકો પ્રતિ આપણી ભક્તિનો અસં-તોષ છે. એ અસંતોષ સદા વધારવા લાયક છે, એવો અસંતોષ સેવો અને તમને સંતોષ પ્રાપ્ત થશે. એવો અસંતોષ સદા ચાલુ રાખવા માટે જે ભાગ્યશાળી પુરૂષે પોતાને જોઇતાં પુસ્તકો શોધી કાઢ્યાં છે તેણે હમેશા પોતાના સુખની સામગ્રી તૈયારજ રાખી છે. તેવો માણસ આનંદીરહે છે; દિલ્ગીરી તેનાથી ડરે છે. તેવો માણસ પોતાને તવંગર માને છે, નિર્ધનતા તેને દબાવી શકતી નથી. સદ્વિચારોનું ધન તેને વધારે પ્રિય છે, કારણકે તેને બળે તે પોતાનું માન, પોતાનું પોતાપણું સાચવી શકે છે, જે ધનીઓને પણ બહુ વિકટ છે.”

“ નિવૃત્તિવિનોદ ” માંથી.